

?

Dosar nr. _____

ROMANIA

TRIBUNALUL BUCURESTI SECTIA A-V-A CIVILA

incheiere

sedinta publica din data de 08.10.2021

Completul constituit din:

Presedinte: F _____ V _____

Grefier: C _____ A _____

Ministerul Public este reprezentat de procuror DNA N _____ D _____

Pe rolul Tribunalului se afla solutionarea cererii de chemare in judecata formulata de reclamantii D _____ D _____ D _____ si C _____ C _____ in contradictoriu cu paratii A _____ A _____ A _____ si B _____ B _____ B _____ B _____ B _____ B _____, avand ca obiect „actiune in raspundere delictuala”.

La apelul nominal facut in sedinta publica au raspuns reclamantii prin avocat, lipsind paratii.

Procedura de citare este legal indeplinita.

S-a facut referatul cauzei de catre grefierul de sedinta, dupa care:

Tribunalul pune in discutie competenta de solutionare a cauzei.

Reclamantii, prin avocat, apreciaza ca Tribunalul Bucuresti, Sectia a V-a Civila este competenta general, material si teritorial sa solutioneze prezenta cauza.

Reprezentantul Ministerului Public precizeaza limitele competentei sale care se circumscriu doar punctului 4 din cerere. in cadrul acestor limite, invoca exceptia necompetentei materiale a instantei in temeiul art. 94 pct. 1 lit. k), art. 99, art 130 alin. 2 cod pr.civ. Fata de dispozitiile art. 111 Cod pr.civ. apreciaza drept competenta pentru a solutiona acest capat de cerere Judecatoria Sectorului 5 sau Judecatoria B _____.

Reclamantii, prin avocat, precizeaza ca a existat un singur dosar penal. Considera ca disjungerea capatului 4 de cerere nu se justifica, faptele nu pot fi dissociate. Actiunea vizeaza constatarea caracterului ilicit al ambilor parati.

Deliberand asupra exceptiei necompetentei materiale, tribunalul o respinge ca neintemeiata, retinand aplicabile in speta dispozitiile art. 99 alin. 2 Cod pr.civ., avand in vedere ca aceste capete principale de cerere, inclusiv capatul 4 sunt in stransa legatura, intrucat vizeaza dosarul penal desfasurat impotriva reclamantei, astfel incat instanta competenta se determina tinandu-se seama de acea pretentie care atrage competenta unei instante de gard mai inalt. Fata de valoarea pretentiilor capatului 3 de cerere de 500.000 euro, tribunalul retine ca este competent sa solutioneze cauza.

Tribunalul acorda cuvantul asupra exceptiei netimbrarii invocata de catre paratul B _____ B _____ B _____ MFP.

Reclamantii, prin avocat, arata ca nu li s-a pus in vedere de catre instanta obligatia de a achita taxa judiciara de timbru.

Reprezentantul Ministerului Public achieseaza la considerentele exprimate de paratul B____ B____ B____ MFP.

Deliberand, tribunalul respinge exceptia netimbrarii, retinand ca pretentiile deriva dintr-o cauza penala, astfel actiunea fiind scutita de plata taxei judiciare de timbru.

Tribunalul retine ca exceptia lipsei calitatii procesuale pasive a paratului B____ B____ B____ MFP este o chestiune ce urmeaza a fi analizata pe fond si uneste exceptia prescriptie dreptului material la actiune cu fondul cauzei, apreciind ca este necesara administrarea acelorasi probe.

Tribunalul acorda cuvantul asupra probelor.

Reclamantii, prin avocat, solicita incuviintarea probei cu inscrisuri, a probei cu interogatoriul paratei DNA, a probei testimoniale cu doi martori, teza probatorie vizand prejudiciul de imagine, afectarea reputatiei si a vietii private a reclamantilor.

Reprezentantul Ministerului Public considera ca se impune atasarea dosarului de urmarire penala in solutionarea capatului 4 de cerere.

Deliberand asupra probelor, tribunalul incuviinteaza proba cu inscrisuri si respinge celelalte probe ca neutile pentru solutionarea cauzei. in ceea ce priveste proba cu interogatoriul paratei DNA, avand ca teza probatorie dovedirea faptelor ilicite savarsite de catre aceasta, precum si dovedirea vinovatiei paratei, tribunalul apreciaza ca sunt suficiente inscrisurile aflate la dosar. in ceea ce priveste proba testimoniala, fata de teza probatorie expusa si in raport de aspectele invocate prin cererea de chemare in judecata, tribunalul apreciaza ca nu este utila solutionarii cauzei. in ceea ce priveste atasarea dosarului penal pentru analizarea pretinsei durate excesive a procesului penal, tribunalul retine ca nu este necesara, avand in vedere ca din cuprinsul hotararii judecatoresti pronuntate in dosarul penal se poate observa desfasurarea urmaririi penale.

Tribunalul acorda cuvantul asupra exceptiei lipsei calitatii procesuale pasive a paratului B____ B____ B____ MFP, a prescriptiei dreptului material la actiune si asupra fondului.

Reclamantii, prin avocat, considera ca B____ B____ B____ MFP raspunde in prezenta cauza pentru pretentiile invocate prin cererea de chemare in judecata in temeiul unei raspunderi proprii, astfel ca solicita respingerea exceptiei lipsei calitatii procesuale pasive. in privinta exceptiei prescriptiei dreptului material la actiune, considera ca nu se poate sustine ca a inceput sa curga termenul de prescriptie mai devreme de decizia prin care iCCJ a dispus achitarea reclamantei. in ceea ce priveste perchezitia, arata ca a existat si o cauza la CEDO si, avand in vedere aspectele invocate si modul in care raspunderea a fost configurata in prezenta cauza, nu se poate ajunge la o concluzie diferita in sensul ca prescriptia a inceput sa curga mai devreme pentru ca, in realitate, pana cand organele judiciare nu au confirmat solutia de achitare, nu se poate pune in discutie caracterul ilicit al faptei imputate in prezenta cauza. Comunicatele DNA apar in viziunea autoritatilor ca fiind efectuate in indeplinirea atributiilor pe care au considerat ca le au sau in acea viziune mai larga asupra modului in care autoritatea considera ca poate sa isi indeplineasca atributiile sau ar raspunde diferitelor solicitari. Dar, cata vreme aspectele pretinse prin respectivele comunicate nu au fost invalidate de instantele de judecata, nu considera ca se poate aprecia ca ar fi putut porni un demers judiciar impotriva organelor de urmarire penala.

Pe fondul cauzei, considera ca la dosar exista suficiente documente care justifica raspunderea sub toate capetele de cerere. in raport de fiecare dintre petitele cererii de chemare in judecata exista constatari clare atat in sentinta penala de achitare, cat si in decizia pronuntata de iCCJ. Avand in vedere ingradirile si toate limitarile la care au fost supusi reclamantii, modul in care s-a reflectat situatia in presa, avand in vedere si situatia particulara a familiei, a functiilor detinute la momentul respectiv, considera ca s-a produs un prejudiciu reclamantilor, iar actiunea este intemeiata. in ceea ce priveste durata procesului, arata ca au fost aproape 8 ani in care reclamantii au fost pusi intr-o situatie neplacuta. Nu invoca o eroare judiciara, obiectul actiunii fiind raspundere civila delictuala. Solicita cheltueli de judecata pe cale separata.

Reprezentantul Ministerului Public, in ceea ce priveste capatul 4 de cerere, considera ca B_____ B_____ B_____ MFP nu are calitate procesuala pasiva fata de dispozitiile art. 224 alin. 1 Cod civil si obiectul concret al capatului de cerere nr. 4, iar in subsidiar apreciaza ca nu sunt indeplinite conditiile raspunderii civile delictuale, procesul avand o durata rezonabila.

Tribunalul inchide dezbaterile si retine cauza in pronuntare.

TRIBUNALUL

Avand nevoie de timp pentru a delibera, urmeaza a amana pronuntarea,

DISPUNE:

Amama pronuntarea la data de 22.10.2021.

Stabileste ca solutia va fi pusa la dispozitia partilor, prin mijlocirea grefei tribunalului.

Data in sedinta publica azi, 08.10.2021.

Presedinte, Grefier,

F_____ V_____ C_____ A_____

Dosar nr. _____

ROMANIA

TRIBUNALUL BUCUREȘTI SECȚIA A-V-A CIVILA

incheiere

sedinta publica din data de 22.10.2021

Completul constituit din:

Presedinte: F_____ V_____

Grefier: C_____ A_____

Ministerul Public este reprezentat de procuror DNA N_____ D_____

Pe rolul Tribunalului se afla solutionarea cererii de chemare in judecata formulata de reclamantii D_____ D_____ D_____ si C_____ C_____ in contradictoriu cu paratii A_____ A_____ A_____ si B_____ B_____ B_____ B_____ B_____, avand ca obiect „actiune in raspundere delictuala”.

Dezbaterile in fond si sustinerile partilor au avut loc in sedinta publica de la 08.10.2021 si au fost consemnate in incheierea de la acea data, parte integranta din prezenta hotarare, cand instanta, avand nevoie de timp pentru a delibera, a amanat pronuntarea la 22.10.2021 cand a hotarat:

TRIBUNALUL

Avand nevoie de timp pentru a delibera, urmeaza a amana pronuntarea,

DISPUNE:

Amana pronuntarea la data de 05.11.2021.

Stabileste ca solutia va fi pusa la dispozitia partilor, prin mijlocirea grefei tribunalului.

Data in sedinta publica azi, 22.10.2021.

Presedinte, Grefier,

F _____ V _____ C _____ A _____

Dosar nr. _____

ROMANIA

TRIBUNALUL BUCUREȘTI SECȚIA A-V-A CIVILĂ

INCHIEIERE

sedinta publica din data de 05.11.2021

Completul constituit din:

Presedinte de sectie: E _____ P _____ J _____

Grefier: C _____ A _____

Ministerul Public este reprezentat de procuror DNA N _____ D _____

Pe rolul Tribunalului se afla solutionarea cererii de chemare in judecata formulata de reclamantii D _____ D _____ D _____ si C _____ C _____ in contradictoriu cu paratii A _____ A _____ A _____ si B _____ B _____ B _____ B _____, avand ca obiect „actiune in raspundere delictuala”.

Dezbaterile in fond si sustinerile partilor au avut loc in sedinta publica de la 08.10.2021 si au fost consemnate in incheierea de la acea data, parte integranta din prezenta hotarare, cand instanta, avand nevoie de timp pentru a delibera, a amanat pronuntarea la 22.10.2021 si la data de 05.11.2021 cand a hotarat:

TRIBUNALUL

Avand in vedere ca presedintele completului de judecata F13, respectiv domnul judecator F _____ V _____ se afla in imposibilitate de a participa la deliberare, in conformitate cu dispozitiile art.123 alin. 4 din Regulamentul de ordine interioara al instantelor judecatoresti, aprobat prin HPCSM nr.1375/2015, amanarea pronuntarii va fi dispusa de presedintele sectiei, pentru data de 19.11.2021.

DISPUNE:

Amana pronuntarea la data de 19.11.2021.

Stabileste ca solutia va fi pusa la dispozitia partilor, prin mijlocirea grefei tribunalului.

Data in sedinta publica azi, 05.11.2021.

Presedinte de sectie, Grefier,

E ___ P ___ J ___ C ___ A ___

Dosar nr. _____

ROMANIA

TRIBUNALUL BUCUREȘTI SECȚIA A-V-A CIVILA

ÎNCHEIERE

sedinta publica din data de 19.11.2021

Completul constituit din:

Presedinte de sectie: E ___ P ___ J ___

Grefier: C ___ A ___

Ministerul Public este reprezentat de procuror DNA N ___ D ___

Pe rolul Tribunalului se afla solutionarea cererii de chemare in judecata formulata de reclamantii D ___ D ___ D ___ si C ___ C ___ in contradictoriu cu paratii A ___ A ___ A ___ si B ___ B ___ B ___ B ___, avand ca obiect „actiune in raspundere delictuala”.

Dezbaterile in fond si sustinerile partilor au avut loc in sedinta publica de la 08.10.2021 si au fost consemnate in incheierea de la acea data, parte integranta din prezenta hotarare, cand instanta, avand nevoie de timp pentru a delibera, a amanat pronuntarea la 22.10.2021, la data de 05.11.2021 si la data de 19.11.2021 cand a hotarat:

TRIBUNALUL

Avand in vedere ca presedintele completului de judecata F13, respectiv domnul judecator F ___ V ___ se afla in imposibilitate de a participa la deliberare, in conformitate cu dispozitiile art.123 alin. 4 din Regulamentul de ordine interioara al instantelor judecatoresti, aprobat prin HPCSM nr.1375/2015, amanarea pronuntarii va fi dispusa de presedintele sectiei, pentru data de 03.12.2021.

DISPUNE:

Amana pronuntarea la data de 03.12.2021.

Stabileste ca solutia va fi pusa la dispozitia partilor, prin mijlocirea grefei tribunalului.

Data in sedinta publica azi, 19.11.2021.

Presedinte de sectie, Grefier,

E ___ P ___ J ___ C ___ A ___

Dosar nr. _____

ROMANIA

TRIBUNALUL BUCURESTI SECTIA A-V-A CIVILA

INCHEIERE

sedinta publica din data de 03.12.2021

Completul constituit din:

Presedinte: F _____ V _____

Grefier: C _____ A _____

Ministerul Public este reprezentat de procuror DNA N _____ D _____

Pe rolul Tribunalului se afla solutionarea cererii de chemare in judecata formulata de reclamantii D _____ D _____ D _____ si C _____ C _____ in contradictoriu cu paratii A _____ A _____ A _____ si B _____ B _____ B _____ B _____ B _____ B _____, avand ca obiect „actiune in raspundere delictuala”.

Dezbaterile in fond si sustinerile partilor au avut loc in sedinta publica de la 08.10.2021 si au fost consemnate in incheierea de la acea data, parte integranta din prezenta hotarare, cand instanta, avand nevoie de timp pentru a delibera, a amanat pronuntarea la 22.10.2021, la data de 05.11.2021, la data de 19.11.2021 si la data de 03.12.2021 cand a hotarat:

TRIBUNALUL

Avand nevoie de timp pentru a delibera, urmeaza a amana pronuntarea,

DISPUNE:

Amana pronuntarea la data de 17.12.2021.

Stabileste ca solutia va fi pusa la dispozitia partilor, prin mijlocirea grefei tribunalului.

Data in sedinta publica azi, 03.12.2021.

Presedinte, Grefier,

F _____ V _____ C _____ A _____

Cod ECLI ECLI:RO:TBBUC:2021:013. _____

Dosar nr. _____

ROMANIA

TRIBUNALUL BUCURESTI SECTIA A-V-A CIVILA

SENTINTA CIVILA NR. 1982

sedinta publica din data de 17.12.2021

Completul constituit din:

Presedinte: F _____ V _____

Grefier: C _____ A _____

Ministerul Public este reprezentat de procuror DNA N _____ D _____

Pe rolul Tribunalului se afla solutionarea cererii de chemare in judecata formulata de reclamantii D _____ D _____ D _____ si C _____ C _____ in contradictoriu cu paratii A _____ A _____ si B _____ B _____ B _____ B _____ B _____ B _____, avand ca obiect „actiune in raspundere delictuala”.

Dezbaterile in fond si sustinerile partilor au avut loc in sedinta publica de la 08.10.2021 si au fost consemnate in incheierea de la acea data, parte integranta din prezenta hotarare, cand instanta, avand nevoie de timp pentru a delibera, a amanat pronuntarea la 22.10.2021, la data de 05.11.2021, la data de 19.11.2021, la data de 03.12.2021 si la data de 17.12.2021 cand a hotarat:

TRIBUNALUL

Deliberand asupra cauzei civile de fata, constata urmatoarele:

Prin cererea inregistrata pe rolul Tribunalului Bucuresti, Sectia a V-a Civila la data de 29.04.2021, cu nr. de mai sus, reclamantii D _____ D _____ D _____ si C _____ C _____ au solicitat, in contradictoriu cu paratii A _____ A _____ A _____ si B _____ B _____, B _____ B _____ B _____ B _____: **i)** constatarea caracterului ilicit al faptelor paratelor constand in scurgerea in presa a informatiilor din dosarul penal nr. 82/P/2011, efectuarea unei perchezitii ilegale la domiciliul reclamantilor, emiterea de comunicate de presa prin care a fost incalcata prezumtia de nevinovatie a reclamantei, respectiv incalcarea principiilor si regulilor de desfasurare a procesului penal prin trimiterea in judecata a reclamantei, fara sa existe vreo proba concreta care sa-i ateste vinovatia; **ii)** constatarea incalcarii de catre parate a drepturilor nepatrimoniale la imagine, reputatie, demnitate si viata privata ale reclamantei; **iii)** obligarea paratelor: la plata echivalentului in lei a sumei de 500.000 euro catre reclamanta, cu titlu de daune morale; la eliminarea de pe site-ul DNA a comunicatelor referitoare la reclamanta si sa asigure, pe propria cheltuiala, publicarea hotararii judecătorești definitive in doua ziare centrale; **iv)** obligarea paratului B _____ B _____ la plata echivalentului in lei a sumei de 10.000 euro catre reclamanta, avand in vedere durata excesiva a procesului penal si **v)** constatarea incalcarii de catre parate a drepturilor nepatrimoniale la imagine, reputatie, demnitate si viata privata ale reclamantului.

in motivare au aratat, in esenta, urmatoarele:

Reclamanta a prezentat profilul sau moral si profesional, aratand ca si-a desfasurat activitatea numai ca judecator incepand cu data de 15.02.1980, la data de 29.03.200 a fost numita judecator la iCCJ, la data de 21.10.2005 a fost numita presedinte al Sectiei de C _____ Administrativ si Fiscal a iCCJ (functie pe care o detinea la data la care parata DNA a dispus inceperea urmaririi penale impotriva sa), iar in anul 2019 s-a pensionat, avand un istoric profesional ireprosabil si o reputatie incontestabila (a subliniat faptul ca in anul 2011 si-a manifestat intentia de candida la functia de presedinte al instantei supreme).

De asemenea, a fost prezentat si profilul moral si profesional al reclamantului, aratand ca este, printre altele, profesor universitar, iar in perioada 01.11.1998-2013, a fost judecator la Curtea Europeana a Drepturilor Omului de la Strasbourg si se bucura de respect, notorietatea si reputatie atat in lumea juridica, cat si in viata de zi cu zi.

in continuare, a fost prezentat parcursul dosarului penal nr. 82/P/2011 aflat pe rolul Directiei Nationale Anticoruptie (ordonanta din data de 20.05.2014 de extindere a urmaririi penale fata de reclamanta; rechizitoriul nr. 82/P/2011 din data de 23.07.2014 emis de DNA).

Astfel, prin rezolutia de incepere a urmaririi penale emisa la data de 05.10.2011 ora 14:00 in dosarul penal nr. 82/P/2011 DNA a dispus inceperea urmaririi penale fata de reclamanta si doamna judecator P _____ Iuliana, sub aspectul savarsirii infractiunii de trafic de influenta, prev. de art. 257 C.pen. rap. la art. 6 din Legea 78/2000, respectiv fata de doamna G _____ - Si _____ C _____, si domnul C _____ G _____ sub aspectul savarsirii infractiunii de cumparare a influentei. Prin rezolutia de incepere a urmaririi penale emisa la data de 07.12.2011 in dosarul penal nr. 82/P/2011 DNA a dispus inceperea urmaririi penale fata de reclamanta, sub aspectul savarsirii infractiunii de trafic de influenta, prev. de art. 257 din vechiul Cod penal raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000, retinandu-se in mod eronat ca in perioada mai 2010 - mai 2011, reclamanta in calitate de presedinte a Sectiei de C _____ Administrativ si Fiscal din cadrul iCCJ ar fi primit „de la G _____ Si _____ C _____ (avocat) si C _____ G _____ (om de afaceri), in mod repetat, diferite foloase (contravaloarea unor bilete de avion si, uneori, plata cazarii pentru diferite deplasari in strainatate, suportarea cheltuielilor ocazionate de organizarea unei petreceri la restaurant, asigurarea folosintei gratuite timp de doua luni a unui apartament situat in Paris, Franta, precum si remiterea unor bijuterii) in schimbul facilitarii unor solutii favorabile a unor dosare aflate pe rolul inaltei Curti de Casatie, Sectia de contencios administrativ si fiscal”.

Reclamanta a sustinut ca aceste masuri au fost dispuse de DNA fara ca organul de urmarire penala sa detina vreo proba solida impotriva sa, acuuzatiile Directiei reprezentand simple speculatii ale procurorilor care anchetau cazul.

in continuarea acelorasi acuuzatii nefondate si nedovedite in vreun fel, DNA a emis Ordonanta de schimbare a incadrarii juridice, aplicare a legii penale mai favorabile, extindere a urmaririi penale si efectuare in continuare a urmaririi penale fata de suspect din data de 20.05.2014, prin care s-au dispus urmatoarele: pe de-o parte, schimbarea incadrarii juridice a faptelor pentru care se efectueaza urmarirea penala fata de suspectul D _____ D _____ D _____ din infractiunea de trafic de influenta in infractiunea de abuz in serviciu contra intereselor publice, avand drept consecinta obtinerea unui folos necuvenit, pentru sine sau pentru altul, luare de mita si folosire, in orice mod, direct sau indirect, de informatii care nu sunt destinate publicitatii si permiterea accesului unor persoane neautorizate la aceste informatii, iar pe de alta parte, extinderea urmaririi penale si efectuarea in continuare a urmaririi penale fata

de suspectul D _____ D _____ D _____ - judecator la iCCJ pentru savarsirea urmatoarelor infractiuni: infractiunea de abuz in serviciu contra intereselor publice, avand drept consecinta obtinerea unui folos necuvenit, pentru sine sau pentru altul, prev. de art. 13 ind. 2 din Legea 78/2000, rap. la art. 297 alin. 1 C.pen., cu aplic. art. 35 alin. 1 C.pen. (doua acte materiale) si art. 5 alin. 1 C.pen.; infractiunea de luare de mita prev. de art. 289 alin. 1 C.pen. rap. la art. 6 din Legea 78/2000 cu aplic. art. 5 alin. 1 C.pen. (cu referire la infractiunea de primire de foloase necuvenite prev. de art. 256 din vechiul C.pen.); infractiunea de folosire, in orice mod, direct sau indirect, de informatii care nu sunt destinate publicitatii si permiterea accesului unor persoane neautorizate la aceste informatii prev. de art. 12 lit. b din Legea nr. 78/2000; infractiunea de trafic de influenta prev. de art. 291 alin. 1 alin. 1 C.pen. rap. la art. 6 din Legea 78/2000 cu aplic. art. 5 alin. 1 C.pen.

Desi nu exista nicio proba concludenta care sa creeze vreo suspiciune rezonabila ca reclamanta ar fi savarsit vreo infractiune, DNA a emis Rechizitoriul nr. 82/P/2011 din data de 23.07.2014 prin care a dispus trimiterea in judecata a reclamantei, impreuna cu alti inculpati pentru savarsirea urmatoarelor

infracțiuni: abuz în serviciu contra intereselor publice, având drept consecință obținerea unui folos necuvenit, pentru sine sau pentru altul; luare de mită; folosirea în orice mod, direct sau indirect, de informații care nu sunt destinate publicității și permiterea accesului unor persoane neautorizate la aceste informații; precum și trafic de influență.

A precizat că deși reclamantul beneficia de imunitate de jurisdicție penală, DNA a dispus la data de 06.10.2011 efectuarea unei percheziții domiciliare cu privire la locuința reclamantilor situată în Snagov, _____, jud. I _____. Percheziția dispusă în mod vădit nelegal de către DNA a fost încuviințată în aceeași zi (06.10.2011) de către Secția pentru judecatori a Consiliului Superior al Magistraturii prin Hotărârea nr. 765/06.10.2011, emisă în temeiul art. 42 alin. 1 lit. a) din Legea nr. 317/2004 raportată la art. 95 alin. 1 din Legea 303/2004. Nelegalitatea percheziției dispuse și efectuate de DNA și încuviințate de CSM a fost constatată de CEDO în cuprinsul Deciziei pronunțate la data de 29.11.2011.

Separat de înfirmarea actelor de procedură emise în cadrul dosarului penal nr. 82/P/2011 prin care s-a dispus efectuarea percheziției domiciliare la locuința situată în com. Snagov, _____, jud. I _____, reclamanta a formulat și o acțiune în contencios administrativ prin care am solicitat anularea Hotărârii CSM nr. 765/06.10.2011 - prin care a fost încuviințată percheziția dispusă în mod vădit nelegal de DNA. Prin sentința nr. 248/06.11.2013 în dos. nr. _____, Curtea de Apel Ploiești a dispus anularea în parte a hotărârii nr. 765/06.10.2011 a Consiliului Superior al Magistraturii - Secția pentru judecatori, sub aspectul încuviințării efectuării percheziției domiciliare la locuința reclamantei.

În motivarea acestei hotărâri, Curtea de Apel Ploiești a reținut că „încuviințând efectuarea percheziției la domiciliul reclamantei, paratul consiliul Superior al Magistraturii a încălcat normele internaționale convenționale obligatorii pentru România privind imunitatea judecătorului la Curtea Europeană a Drepturilor Omului și a soției acestuia, aspect constat printr-o decizie a Adunării plene a Curții Europene a Drepturilor Omului”.

Pe parcursul desfășurării urmăririi penale în cadrul dosarului penal nr. 82/P/2011, DNA a prezentat public acuzațiile aduse reclamantei și celorlalți inculpați prin emiterea mai multor comunicate de presă, în cadrul cărora vinovăția reclamantei și a celorlalți inculpați era aratăată ca fiind certă. Astfel:

- prin comunicatul emis la data de **10.10.2011**, DNA a adus la cunoștința opiniei publice că se efectuează acte de urmărire penală față de reclamanta, de doamna judecător P _____ Iuliana, de doamna avocat G _____ - Sli _____ C _____ și de domnul C _____ G _____. În cadrul acestui comunicat se precizează expres că reclamanta a „primit, în mod repetat, de la învinuții G _____ - Si _____ C _____ și C _____ G _____, diferite foloase reprezentând bijuterii, contravaloarea unor bilete de avion și plata cazării pentru diferite deplasări în străinătate, suportarea cheltuielilor ocazionate de organizarea unor petreceri la restaurant, asigurarea folosinței gratuite a unui apartament situat în Paris - Franța. Foloasele respective au fost primite în schimbul facilitării soluționării favorabile a unor dosare aflate pe rolul înaltei Curți de Casăție și Justiție”;

- prin comunicatul emis la data de **19.10.2011**, DNA a „răspuns” la solicitările formulate de reprezentanți ai mass media cu privire la scrișoarea CEDO legată de regimul imunităților aplicat soțiilor judecătorilor CEDO în raport cu activitatea de urmărire penală. În cadrul acestui comunicat, DNA prezintă ca fiind legală ancheta penală și percheziția dispusă la locuința reclamantilor (și certă vinovăția reclamantei) precizând că „nici ancheta penală, nici percheziția efectuată la imobilul din satul Ghermanești, _____ vizează în nici un fel atribuțiile domnului C _____ C _____ ca judecător al Curții Europene a Drepturilor Omului, ci pe acelea ale soției sale, doamna

D _____ D _____, ca judecator roman. Or, in aceasta situatie, documentele internationale prevad ca imunitatea aplicabila agentului diplomatic in statele in care isi desfasoara misiunea nu il scuteste de raspundere legala in statul de origine”;

- prin comunicatul emis la data de **22.11.2011**, DNA a „raspuns” din nou solicitarilor reprezentantilor mass-media, „informand” presa „in legatura cu stadiul dosarului penal referitor la doamna judecator G _____ - V _____ B _____”;

- prin comunicatul emis la data de **16.06.2014**, DNA a adus la cunostinta public faptul ca s-a dispus punerea in miscare a actiunii penale fata de reclamanta si alti inculpati, mentionand expres ca in sarcina reclamantei „s-au retinut infractiunile de doua acte materiale de abuz in serviciu contra intereselor publice, avand drept consecinta obtinerea unui folos necuvenit, pentru sine sau pentru altul; luare de mita; trafic de influenta; folosire, in orice mod, direct sau indirect, de informatii care nu sunt destinate publicitatii si permiterea accesului unor persoane neautorizate la aceste informatii”. La fel ca in comunicatele anterioare, DNA prezinta ca dovedita vinovatia reclamantei mentionandu-se ca „in perioada 2010 - mai 2011, avocata G _____ Si _____ C _____ impreuna cu omul de afaceri C _____ G _____ au oferit judecatoarei D _____ D _____ D _____, in calitate de presedinte al Sectiei de contencios administrativ si fiscal a inaltei Curti de Casatie si Justitie, mai multe foloase necuvenite, in schimbul influentei pe care aceasta a lasat sa se creada ca o are asupra judecatorilor desemnati in compunerea completului investit cu solutionarea dosarului nr. _____ al Sectiei de contencios administrativ si fiscal a inaltei Curti de Casatie si Justitie, pentru a-i determina sa pronunte o solutie favorabila societatii la care actionar era C _____ G _____. Folioasele necuvenite oferite de C _____ G _____ au constat in achitarea petrecerii la Paris, la Moulin Rouge, asigurarea folosintei gratuite a unui apartament in Paris, format din doua camere, pentru o perioada de 2 luni in cursul anului 2010 pentru fiul judecatoarei”;

- prin comunicatul emis la data de **24.07.2014**, DNA a adus la cunostinta publica faptul ca s-a dispus trimiterea in judecata a inculpatilor: D _____ D _____ D _____, G _____ Si _____ C _____, P _____ Iuliana, G _____ Si _____ R _____, C _____ G _____, lo _____ F _____, P _____ A _____, C _____ C _____. si in cadrul acestui comunicat vinovatia reclamantei si a celorlalti inculpati era aratata ca fiind certa, mentionandu-se din nou (ca un fapt dovedit si sigur) ca reclamanta ar fi primit mai multe foloase necuvenite in scopul obtinerii de catre dl. C _____ G _____ a unei solutii pozitive in cadrul dosarului nr. _____.

Pe parcursul efectuarii urmaririi penale in cadrul dosarului penal nr. 82/P/2011 si ulterior trimiterii in judecata a reclamantei, DNA a permis seurgerea in presa a informatiilor din dosar.

Astfel, intr-un articol publicat la data de **06.10.2011** (data perchezitionarii domiciliului reclamantilor) se aduce la cunostinta publica faptul ca „locuintele judecatoarei D _____ D _____ B _____ sefa Sectiei C _____ Administrativ si Fiscal de la inalta Curte de Casatie si Justitie si a kolegei sale, judecatoarea Iuliana Pusoiu, de la aceeasi sectie au fost perchezitionate joi seara de procurorii DNA, intr-un dosar de coruptie”. In cadrul acestui articol se induce opiniei publice ideea ca reclamanta s-ar face vinovata de fapte de coruptie (sintagma cu impact asupra publicului) afirmandu-se ca „a incercat sa aranjeze deciziile in mai multe dosare ale unui om de afaceri. Dosarul de la DNA este in lucru de mai bine de un an. Potrivit informatiilor primite, judecatoarea B _____ ar fi primit de la avocat cadouri constand in excursii in strainatate, iar fiul acesteia ar fi avut la dispozitie in Paris un apartament de la acelasi avocat pe timpul studiilor”. In cadrul articolului de presa publicat la data de 06.11.2011 jurnalistii precizeaza expres ca informatiile referitoare la vinovatia subsemnatei provin de la "surse judiciare" care se ocupa de solutionarea dosarului nr. 82/P/2011. Un articol asemanator a fost publicat si pe platforma de stiri _____ de 07.10.2011.

La data de **10.10.2011** a fost publicat pe platforma de stiri _____ DNA, D _____ M _____ : Una dintre cele doua judecatoare de la iCCJ acuzate de coruptie a cerut pensionarea", articol in cuprinsul caruia se mentioneaza ca prim-procurorul DNA, D _____ M _____ (conducatorul Directiei la data articolului) a oferit postului public de televiziune informatii din dosarul penal in cadrul caruia a fost anchetata reclamanta.

Perchezitia domiciliara nelegala dispusa de procurorii DNA la domiciliul reclamantilor a produs ecouri si in presa internationala, fiind incalcate astfel drepturile reclamantilor la imagine, onoare si reputatie. in acest sens au aratat ca la data de **18.11.2011**, in cotidianul britanic Daily Mail a fost publicat articolul „European Rights judge in bribery case sparks fury for using his position to stop investigation into wife”, in cuprinsul caruia se afirma ca reclamantul, folosindu-se de calitatea sa de judecator la CEDO, ar fi incercat sa blocheze o investigatie de coruptie asupra sotiei. Un articol similar a fost publicat si in cotidianul The Economist la data de 22.11.2011.

La data de **13.03.2012** a fost publicat pe platforma de stiri Nasul TV articolul „Dosarul mita la iCCJ urmeaza sa fie trimis in judecata”, in cadrul caruia se mentiona ca "dosarul mita la inalta Curte a fost finalizat de procurorii DNA, urmand ca in scurt timp, cele doua judecatoare de la Curtea Suprema, D _____ D _____ si Iuliana Pusoiu sa fie trimise in judecata". La fel ca in cadrul articolului din data de 06.11.2011, se precizeaza expres ca informatiile referitoare la vinovatia reclamantei provin de la "surse judiciare" care se ocupa de solutionarea dosarului nr. 82/P/2011.

Mediatizarea cazului si prezentarea publica a vinovatiei reclamantei ca urmare a scurgerii in presa a informatiilor din dosar au continuat pe tot parcursul efectuării urmăririi penale, culminand cu articolele de presa publicate la momentul trimiterii in judecata. in acest sens au aratat ca la data de **25.07.2014** a fost publicat pe platforma de stiri evz.ro articolul "Stenograme. Reactia unei judecatoare dupa ce a primit spaga bijuterii: Sunt superbe. E drept ca eu am o gaura tampita intr-o ureche si unu sta mai... Cand le-o vedea asta, cred ca lesina". in cuprinsul articolului publicat la data de 25.07.2014 se precizeaza ca "Procurorii Directiei Nationale Anticoruptie au dispus, ieri, trimiterea in judecata a patru fosti magistrati de la inalta Curte de Casatie si Justitie dupa ce ar fi colaborat in vederea amanarii sau mutarii mai multor dosare cu mize economice importante. Judecatoarele D _____ D _____ D _____ si Iuliana Pusoiu ar fi fost sprijinite de avocatii C _____ si R _____ Si _____ G _____, in baza unor relatii de prietenie. impreuna ar fi avantajat cinci firme detinute de omul de afaceri G _____ C _____. spagile ar fi fost date prin intermediul celor doi aparatori". Totodata, in articolul publicat pe platforma de stiri evz.ro sunt redade stenograme ale unor convorbiri purtate intre alte persoane acuzate in cadrul dosarului nr. 82/P/2011, pentru a se crea reclamantei imaginea unui infractor inaintea momentului in care o instanta de judecata s-ar fi pronuntata asupra acuzatiilor aduse de organele penale.

intr-un alt articol publicat la data de 25.07.2014 pe platforma de stiri evz.ro, intitulat „Dosarul judecatoarelor. B _____ a invocat imunitatea sotului la audieri si a ridicat pretentii de sefa de Sectie”, se aduc din nou acuzatii grave si nedovedite la adresa reclamantei precum "D _____ D _____ zbura impreuna cu menajera pe banii afaceristului cu dosare" sau "ea amana dosarele binefacatorului G _____ C _____, afaceristul din B _____ ajuns mare milionar la Paris si cu card la Moulin Rouge".

Mediatizarea vinovatiei reclamantei (deja dovedite in perceptia opiniei publice) ca urmare a imprejurarii ca organele judiciare (procurorii DNA) au oferit presei informatii din dosarul penal nr. 82/P/2011 rezulta la o simpla cautare pe un browser web. Astfel, la tastarea pe browser-ul Google a cuvintelor "D _____ D _____ mita" apar peste 89.000. Tastand acelasi cuvint (mita) cu puternic impact negativ in ochii opiniei publice alaturi de numele reclamantului, pe browser-ul Google apar nu mai putin de 81.200 de rezultate.

Prin sentinta nr. 1055/29.11.2016, pronuntata in dosar nr. _____, iCCJ a dispus achitarea reclamantei in privinta tuturor celor patru infractiuni imputate de DNA (infractiuni prezentate in presa si prin comunicatele emise de DNA ca fiind deja dovedite, certe, sigure), astfel:

"II. 1. a) Conform art. 386 alin.1 C.pr.pen., schimba incadrarea juridica a faptelor retinute in sarcina inculpatei D_____ D_____ D_____ din infractiunea de abuz in serviciu contra intereselor publice, avand drept consecinta obtinerea unui folos necuvenit, pentru sine sau pentru altul, prev. de art.132 din Legea nr. 78/2000 rap. la art.297 alin.1 C. pen., cu aplic art.35 alin.1 C. pen., in patru infractiuni de abuz in serviciu contra intereselor publice, avand drept consecinta obtinerea unui avantaj patrimonial sau nepatrimonial, pentru sine sau pentru altul, prev. de art.132 din Legea nr.78/2000 rap. art.248 alin.1 C. pen. din 1969 (pct.III.1 din rechizitoriu - referitor la dosar nr. _____).

in baza art. 396 alin. 5 rap. la art.16 alin.1 lit.a C. pr. pen., **ACHITA pe inculpata D_____ D_____ D_____**, pentru savarsirea a patru infractiuni de abuz in serviciu contra intereselor publice, avand drept consecinta obtinerea unui avantaj patrimonial sau nepatrimonial, pentru sine sau pentru altul, prev. de art. 132 din Legea nr.78/2000 rap. la art.248 alin.1 C. pen. din 1969.

b) Conform art.386 alin.1 C. pr. pen., schimba incadrarea juridica a faptelor retinute in sarcina inculpatei D_____ D_____ D_____ din infractiunea de abuz in serviciu contra intereselor publice, avand drept consecinta obtinerea unui folos necuvenit, pentru sine sau pentru altul, prev. de art.132 din Legea nr. 78/2000 rap. la art.297 alin.1 C. pen., cu aplic art.35 alin.1 C. pen., in infractiunea de abuz in serviciu contra intereselor publice, avand drept consecinta obtinerea unui avantaj patrimonial sau nepatrimonial, pentru sine sau pentru altul, prev. de art. 132 din Legea nr.78/2000 rap. la art.248 alin.1 C. pen. din 1969 (pct.III.1 din rechizitoriu - referitor la dosar nr. _____).

in baza art. 396 alin.5 rap. la art.16 alin.1 lit.a C. pr. pen., **ACHITA pe inculpata D_____ D_____ D_____** pentru savarsirea infractiunii de abuz in serviciu contra intereselor publice, avand drept consecinta obtinerea unui avantaj patrimonial sau nepatrimonial, pentru sine sau pentru altul, prev. de art.132 din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 248 alin.1 C. pen. din 1969.

2. Conform art. 386 alin.1 C. pr. pen., schimba incadrarea juridica a faptelor retinute in sarcina inculpatei D_____ D_____ D_____, din infractiunea de luare de mita prev. de art.289 alin.1 C. pen. rap. la art. 6 din Legea nr. 78/2000, in infractiunea de primire de foloase necuvenite prev. de art. 256 C. pen. din 1969 rap. la art.6 si art 7 al in. 3 din Legea nr. 78/2000 (pct.III.2 din rechizitoriu).

in baza art. 396 alin.5 rap. la art.16 alin.1 lit.b teza IC. pr. pen., **achita pe inculpata D_____ D_____ D_____** pentru savarsirea infractiunii de primire de foloase necuvenite prev. de art.256 C. pen. din 1969 rap. la art.6 si art. 7 al in.3 din Legea nr. 78/2000.

3. in baza art. 396 alin.5 rap. la art.16 alin.1 lit.a C. pr. pen., **achita pe inculpata D_____ D_____ D_____** pentru savarsirea infractiunii de folosire, in orice mod, direct sau indirect, de informatii care nu sunt destinate publicitatii si permiterea accesului unor persoane neautorizate la aceste informatii, prev. de art. 12 lit. b din Legea nr. 78/2000 (pct.III.3 din rechizitoriu).

4. in baza art.396 alin.5 rap. la art. 16 alin.1 lit.b teza I C. pr. pen., **achita pe inculpata D_____ D_____ D_____** pentru savarsirea infractiunii de trafic de influenta prev. de art.257 alin.1 C. pen. rap. la art.6 si art.7 alin.3 din Legea nr.78/2000 (pct.III.4 din rechizitoriu)".

Independent de solutia de achitare cu privire la toate infractiunile de care reclamanta a fost acuzata, in cuprinsul sentintei nr. 1055/29.11.2016 iCCJ retine in mai multe randuri ca parata DNA a efectuat acte de urmarire penala si a dispus trimiterea in judecata a reclamantei, desi pe de-o parte inca din faza de

urmarire penala rezulta nevinovatia sa, iar pe de alta parte nu existau niciun fel de probe care sa conduca vreun moment la concluzia ca a savarsit infractiunile de care era acuzata.

Sentinta nr. 1055/29.11.2016 a ramas definitiva prin decizia penala nr. 80/03.05.2018, pronuntata de ICCJ - Completul de 5 Judecatori.

Reclamantii au apreciat ca in speta, sunt indeplinite toate conditiile pentru angajarea raspunderii civile a paratilor, si anume: fapta ilicita, prejudiciul, legatura de cauzalitate dintre fapta cauzatoare de prejudiciu si prejudiciu, respectiv vinovatia autorului.

Astfel, reclamantii au imputat paratilor savarsirea urmatoarelor **fapte ilicite**:

1. Scurgerea in presa a informatiilor din dosarul penal nr. 82/P/2011

Asa cum au aratat anterior, pe parcursul urmarii penale desfasurate in cadrul dosarului penal nr. 82/P/2011, in presa au aparut o multitudine de articole prin care s-a mediatizat (peste masura) dosarul penal in cadrul caruia parata DNA aducea acuzatii nefondate reclamantei.

Au subliniat ca scopul intregii campanii derulate de mass-media impotriva reclamantilor nu a fost o corecta informare a opiniei publice, ci compromiterea reputatiei profesionale a reclamantei (care la data inceperii urmaririi penale detinea calitatea de presedinte al Sectiei de C _____ Administrativ si Fiscal al ICCJ) si a reclamantului (care la data inceperii urmaririi penale impotriva doamnei D _____ D _____ detinea calitatea de judecator al CEDO), precum si incalcarea prezumtiei de nevinovatie a reclamantei, in conditiile in care pentru un judecator nu poate exista o lovitura mai puternica de imagine decat formularea impotriva sa a unor acuzatii de coruptie.

Astfel, incepand cu data de **06.10.2011** (data perchezitionarii domiciliului reclamantilor) in presa scrisa au fost publicate o _____ articole care anuntau cu fast ca "doua judecatoare de la ICCJ, G _____ B _____, fosta candidata la sefia inaltei Curti si la CSM, si Iuliana P _____, sunt cercetate de DNA pentru luare de mita". in cuprinsul acestui articol, dupa ce sunt descrise in ce au constat "faptele de luare de mita" prezentate opiniei publice ca fiind in mod cert savarsite de D _____ D _____, reclamanta este prezentata ca "sotia profesorului C _____ C _____ - judecatorul roman la Curtea Europeana a Drepturilor Omului".

intr-un alt articol publicat la data de 07.10.2011 pe platforma de stiri hotnews.ro se aduce la cunostinta opiniei publice ca "surse judiciare au declarat pentru HotNews.ro ca judecatoarea B _____ este suspectata ca ar fi luat mita pentru a interveni in favoarea proceselor pe care omul de afaceri G _____ C _____ le avea la inalta Curte".

Au precizat ca aceste articole au fost publicate pe site-urile de stiri si in presa scrisa inainte ca DNA sa emita vreun comunicat de presa referitor la faptul ca se efectueaza acte de urmarire penala fata de reclamanta (un astfel de comunicat fiind emis abia la data de 10.10.2011), fiind evident ca articolele mentionate sunt rezultatul scurgerii in presa a informatiilor din dosarul penal nr. 82/P/2011.

Campania media impotriva reclamantei ca urmare a scurgerii in presa a informatiilor din dosarul penal nr. 82/P/2011 a continuat si ulterior publicarii comunicatului emis la data de 10.10.2011, prin etichetarea reclamantei drept "judecator corupt" sau prin prezentarea reclamantilor in ochii opiniei publice ca fiind "judecatori cu tupeu suprem".

Au subliniat ca la momentul publicarii acestor articole, reclamanta nu beneficia de nicio modalitate imediata de a si apara reputatia, intrucat acuzatiile aduse nu se aflau inca sub examinare intr-un proces penal in fata unui judecator. Dimpotriva, actiunea paratei a fost menita sa anihileze efectiv prezumtia de

nevinovatie a reclamantei atat in fata publicului, cat si a oricarui judecator care urma sa audieze cauza si sa spulbere reputatia profesionala a reclamantilor, prin inducerea opiniei publice inspre formarea unei impresii incorecte asupra acestora.

Rezulta, asadar, ca scurgerea de informatii in presa este rezultatul faptei ilicite a gardienilor de jure si de facto a materialului de urmarire penala, fapta ilicita constand in: i) actiune - predarea informatiilor catre mass-media cu intentie; ii) omisiune - lipsa de diligenta in gestionarea informatiilor si documentelor obtinute in cursul urmaririi penale, adica neglijenta.

in continuare, reclamantii au prezentat dispozitiile legale incalcate de parati si jurisprudenta CEDO relevanta.

2. DNA a dat comunicate prin care s-a incalcat prezumtia de nevinovatie a reclamantei

Asa cum au aratat in cuprinsul situatiei de fapt, pe parcursul desfasurarii urmaririi penale in cadrul dosarului penal nr. 82/P/2011 DNA a publicat pe site-ul propriu mai multe comunicate de presa in cadrul carora vinovatia reclamantei si a celorlalti inculpati din dosarul penal mentionat era prezentata ca fiind certa.

Comunicatele oficiale ale DNA au explicat pe larg acuuzatiile aduse reclamantei si celorlalte persoane anchetate in dosarul penal, dar si pretinsa legalitate a „perchezitiei efectuata la imobilul din satul Ghermanesti, _____-se cu claritate ideea vinovatiei reclamantei, desi rechizitoriul de trimitere in judecata avea sa fie definitivat abia peste aproximativ 3 ani mai tarziu, iar cercetarile erau abia la inceput. De altfel, reclamanta si celelalte persoane anchetate beneficiau de prezumtia legala de nevinovatie pana la pronuntarea unei hotarari definitive de condamnare (care, de altfel nu a fost pronuntata niciodata).

Primele trei comunicate cu privire la dosarul penal nr. 82/P/2011 in cadrul caruia DNA prezenta ca dovedita vinovatia reclamantei au fost emise de parata in perioada 10.10. _____ 11 ca „raspuns la solicitarile formulate de reprezentanti ai mass-media”. in cuprinsul acestor comunicate, DNA descrie acuuzatiile aduse reclamantei fara niciun fel de mod dubitativ de formulare a acestora, toate acuuzatiile fiind prezentate ca o realitate lipsita de echivoc.

Astfel, sunt folositi termeni care nu lasa loc de interpretari, precum: "**au primit, in mod repetat**, de la (...) diferite foloase reprezentand bijuterii, contravaloarea unor bilete de avion si plata cazarii pentru diferite deplasari in strainatate", "foloasele respective **au fost primite** in schimbul facilitarii solutionarii favorabile a unor dosare", "**perchezitia efectuata la imobilul din satul Ghermanesti (...)** nu **vizeaza** in niciun fel atributiile domnului C _____ C _____ (...), ci pe acelea ale sotiei sale, doamna D _____ D _____".

Anterior trimiterii in judecata a reclamantei, in perioada 16.06. _____ 14, DNA a mai emis doua comunicate in care sunt detaliate infractiunile savarsite de reclamanta si acuuzatiile prezentate opiniei publice drept dovedite.

Desi CEDO a subliniat in repetate randuri importanta deosebita avuta in alegerea cuvintelor pe care autoritatile publice le folosesc in declaratiile lor, inainte ca o persoana sa fi fost judecata si vinovatia sa fi fost stabilita cu privire la o anumita infractiune, comunicatele DNA din data de 16.06.2014 si 24.07.2014 nu folosese sintagme precum "persoana banuita", "suspectul", "presupusul faptuitor", "banuit de savarsirea" - termeni care este important a fi utilizati in comunicatele destinate oricarei persoane interesate care acceseaza platforma on-line a paratei. Dimpotriva, la fel ca in comunicatele emise anterior parata DNA foloseste termeni care nu lasa loc de interpretari in privinta vinovatiei

subsemnatei si a celorlalte persoane acuzate. Astfel, parata DNA afirma fara echivoc ca: "inculpatii (...) **au oferit** judecatoarelor P _____ luliana si D _____ D _____ D _____ de la iCCJ mai multe foloase, sub forma achitarii unor petreceri la restaurante din Paris si Bucuresti, a achitarii unor excursii in strainatate, a unor deplasari cu avionul, dar si sub forma folosintei unui apartament, respectiv a oferirii unor coduri (poseta, pantofi ale unei renumite case de moda), **in schimbul facilitarii ori solutionarii favorabile** a unor cauze aflate pe rolul iCCJ"; "in perioada 2010 - mai 2011, avocata G. _____ Si _____ C _____ impreuna cu omul de afaceri C _____ G _____ **au oferit** judecatoarei D _____ D _____ D _____, in calitate de presedinte al Sectiei de contencios administrativ si fiscal a inaltei Curti de Casatie si Justitie, mai multe foloase necuvenite, **in schimbul influentei** pe care aceasta a lasat sa se creada ca o are asupra judecatorilor (...)", etc.

Asadar, analizand modalitatea de redactare a comunicatelor de presa ce fac obiectul cauzei, instanta poate observa nu doar inexistentia vreunui efort din partea paratei DNA de a proteja prezumtia de nevinovatie si de a respecta jurisprudenta CEDO aplicabila, ci, dimpotriva, se poate constata acceptarea de catre aceasta, cu multa usurinta, a unei iminente culpabilitati in privinta subsemnatei. Apoi, modalitatea de exprimare folosita in cuprinsul comunicatului nu sugereaza ideea de suspiciune cu privire la existenta faptelor si a vinovatiei autorilor, ci pe aceea de certitudine.

impresurarea ca in partea finala a unora dintre comunicatele emise de DNA se precizeaza ca "inceperea urmaririi penale este o etapa a procesului penal reglementata de Codul de procedura penală, avand ca scop crearea cadrului procesual de administrare a probatorului, activitate care nu poate, in nicio situatie, sa infranga principiul prezumtiei de nevinovatie" nu poate fi considerata o masura pentru protectia prezumtiei de nevinovatie a reclamantei in acord cu exigentele CEDO.

in acest sens, au aratat ca fata de **limbajul tehnic si specializat** folosit in cuprinsul comunicatelor emise de DNA, precizarea sumara din finalul acestora poate foarte usor sa scape publicului nespecialist, caruia i se poate induce foarte usor impresia ca cercetarea si operatiunea de administrare a probelor este incheiata prin lecturarea tuturor informatiilor anterioare din comunicate, in care sunt expuse faptele cu grad de certitudine, exprimandu-se siguranta deplina cu privire la vinovatia reclamantei.

Totodata, in cuprinsul comunicatelor emise de DNA nu se precizeaza ca doar in etapa urmatoare urmaririi penale, respectiv cea a judecatii, instanta de judecata este cea care va aprecia suveran asupra administrarii probelor, precum si singura care va putea face interpretarea probelor in vederea condamnarii sau achitarii.

Au subliniat ca folosirea unui limbaj impersonal, tehnic, precum cel utilizat de DNA in cuprinsul comunicatelor emise cu privire la reclamanta, accentueaza senzatia de constatare a vinovatiei cu caracter oficial de catre o autoritate a statului, toate acestea in contextul in care in mass-media erau divulgate informatii din dosarul penal anterior emiterii vreunui comunicat oficial din partea paratei, divulgare care a determinat o campanie de presa virulenta la adresa reclamantei afectandu-i reputatia si totodata conturand o imagine a reclamantei drept vinovata de faptele pentru care se incepuse urmarirea penala.

Faptul ca prin cele 5 comunicate emise pe parcursul desfasurarii urmaririi penale ce a facut obiectul dosarului penal nr. 82/P/2011 reprezentantii DNA au incalcat prezumtia de nevinovatie a reclamantei rezulta si din imprejurarea ca ulterior ramanerii definitive a hotararii de achitare parata nu a mai emis vreun alt comunicat prin care sa aduca la cunostinta publica ca reclamanta si celelalte persoane anchetate au fost achitate, ci s-a rezumat a mentiona (ca o actualizare) in finalul comunicatului, prin care anunta cu fast trimiterea in judecata a reclamantei, ca "prin decizia penala nr. 80 din data de 03.05.2018, inalta Curte de Casatie si Justitie a dispus achitarea inculpatilor".

in continuare, reclamantii au prezentat dispozitiile legale incalcate de parati si jurisprudenta CEDO relevanta.

3. Efectuarea unei perchezitii ilegale la domiciliul reclamantilor si violarea domiciliului acestora

Prin Decizia pronuntata la data de 25.02.2016 in cauza ____/13, CEDO desi a respins ca inadmisibila solicitarea subsemnatilor pentru neepuizarea cailor de recurs interne, a constatat ilegalitatea perchezitiei efectuate de DNA in data de 06.10.2011 si dreptul reclamantilor de a se indrepta impotriva acesteia cu o actiune in raspundere delictuala.

4. incalcarea principiilor si regulilor de desfasurare a procesului penal, inceperea urmaririi penale, extinderea urmaririi penale, punerea in miscare a actiunii penale cu privire la reclamanta, trimiterea in judecata a reclamantei fara sa existe niciun fel de probe sau indicii care sa justifice in vreun fel masurile paratei adoptate cu scopul exclusiv de a afecta imaginea unui sf de sectie al iCCJ

Astfel, trimiterea in judecata a reclamantei de catre parata DNA, desi probele administrate in faza de urmarire penala dovedeau fara putinta de tagada nevinovatia acesteia, reprezinta in mod cert o fapta contrara legii, de natura a angaja raspunderea paratelor DNA si B ____ B ____.

Au subliniat ca, prin sentinta nr. 1055 pronuntata la data de 29.11.2016 in dosar nr. _____, reclamanta nu numai ca a fost achitata, ci prin aceasta iCCJ a retinut cu putere de lucru judecat de o maniera zdrobitoare caracterul vadii nefondat al acuzațiilor paratei DNA, maniera informa (chiar si pentru un student de anul 1 la drept) de construire a acuzații si de efectuare a urmaririi penale (inclusiv in ceea ce priveste punerea in miscare a actiunii penale, extinderea urmaririi penale punerea in miscare a actiunii penale cu privire la reclamanta, trimiterea in judecata), precum si inexistenta vreunei probe care sa sustina savarsirea vreunei infractiuni de reclamanta.

in continuare, pentru a demonstra caracterul ilicit al faptei paratelor de a dispune trimiterea in judecata a reclamantei, desi nu exista nicio proba concreta care sa ateste vinovatia acesteia, a prezentat toate cele patru infractiuni pentru care parata DNA a dispus trimiterea in judecata a reclamantei, precum si principalele considerente retinute de iCCJ.

Astfel, referitor la infractiunea de abuz in serviciu, in rechizitoriu s-au facut doar mentiuni generice cu privire la pretinse fapte savarsite de reclamanta, fara ca parata DNA sa faca minime verificari referitoare la aceste pretinse fapte. in concret, iCCJ a retinut expres ca netemeinicia acuzației DNA cu privire la savarsirea infractiunii de abuz in serviciu reiese inca din cursul urmaririi penale si a constatat maniera lapidara si lipsa vreunei fundamentari legale in privinta construirii acuzației (de exemplu, s-a retinut ca „in rechizitoriu exista, de asemenea, sustineri referitoare la durata suspendarilor dispuse de inculpata B ____ in cele doua cauze. Aceste afirmatii sunt contrare realitatii si, in mod evident, chiar probelor administrate de catre organul de urmarire penala”, „se observa inconsecventa si lipsa de rigoare a parchetului la formularea acuzațiilor penale”, etc.).

Cu privire la infractiunea de luare de mita, prezentata de DNA in media ca fiind savarsita in mod cert de reclamanta, instanta suprema a constatat ca prin actul de sesizare parata DNA a facut numeroase afirmatii neadevarate, care nici macar nu erau relevante si concludente pentru trimiterea in judecata. in cadrul motivarii temeiniciei solutiei de achitare cu privire la infractiunea de luare de mita, iCCJ subliniaza de la inceput inadvertentele si contradictiile care exista in formularea acuzațiilor, reclamanta fiind trimisa in judecata „in baza unei acuzații penale neintemeiate”, desi in „rechizitoriu erau retinute numeroase imprejurari contrazise de mijloacele de proba administrate iNca din cursul urmaririi penale”.

Referitor la infractiunea de folosire, in orice mod, direct sau indirect, de informatii care nu sunt destinate publicitatii si permiterea accesului unor persoane neautorizate la aceste informatii, iCCJ a retinut expres caracterul neverosimil al acuzatiilor paratei DNA („si in acest caz, inculparea numitei D_____ D_____ D_____ este bazata pe speculatii cu privire la imprejurari certe, cum este vizita din 14.04.2011, dar fara un fundament probatoriu”, „nu poate fi trecuta cu vederea superficialitatea actului de sesizare, prin care nu s-a analizat succesiunea cronologica a imprejurarilor relevante (...)).

si in cazul infractiunii de trafic de influenta s-a retinut neconcordanta si lipsa de rigoare in formularea acuzatiilor penale („faptele retinute in sarcina celor trei inculpati nu corespund tipicitatii obiective a infractiunilor de trafic de influenta, respectiv de cumparare de influenta”, „chiar din acuzatia penala reiese inexistentia oricarei legaturi intre presupusele foloase necuvenite si eventuala traficarea a influentei”, „acuzatia este generica”, „in concluzie, situatia de fapt (...) nu corespunde continutului constitutiv al infractiunilor de trafic de influenta si cumparare de influenta”).

Toate aceste solutii si considerente retinute de instanta suprema dovedesc faptul ca DNA a dispus trimiterea in judecata a reclamantei, desi nu exista nicio proba care sa ateste vreo urma de vinovatie pentru savarsirea vreuneia dintre infractiunile imputate, acuzatiile aduse fiind simple speculatii ale procurorilor DNA, lipsite de rigoare si, totodata, contradictorii.

Maniera nelegala in care au actionat paratele este relevata si de imprejurarea ca procurorii DNA au solicitat iCCJ in cursul urmaririi penale toate hotararile pronuntate de reclamanta de la data numirii in functia de judecator al iCCJ, nelegalitatea acestei masuri fiind recunoscuta chiar de procurorul de caz, in cadrul interviului sustinut in fata Sectiei pentru Judecatori a CSM 6 ani mai tarziu.

5. Durata excesiva a procesului penal - fapta ilicita savarsita doar de catre paratul B_____ B_____

in speta, termenul de la care trebuie calculata durata procedurii este dat de momentul la care reclamanta a fost citata in fata DNA in calitate de invinuita pentru savarsirea unei pretinse infractiuni de trafic de influenta, respectiv **06.10.2011**. in privinta punctului final al termenului analizat, acesta a avut loc, cel mai devreme, la momentul ramanerii definitive a hotararii prin care reclamanta a fost achitata, respectiv pronuntarea deciziei penale nr. 80 din data de 03.05.2018 in dos. nr. _____, desi hotararea a fost comunicata mult mai tarziu (la aproximativ 8 luni de la pronuntare).

Asadar, se poate observa ca durata procesului penal demarat impotriva reclamantei s-a intins pe o perioada de mai bine de sase ani si sapte luni (sau peste sapte ani daca ne raportam la data comunicarii hotararii pronuntate in apel).

in mod evident, acest termen nu respecta exigentele prevederilor art. 6 paragraful 1 din Conventie, B_____ B_____ incalcandu-si astfel obligatia pozitiva de respectare a termenului rezonabil de solutionare a cauzei.

Raportat la complexitatea cauzei, nu se poate justifica in niciun fel durata procesului penal demarat impotriva reclamantei. in acest sens, a aratat ca numai urmarirea penala desfasurata in cadrul dosarului penal nr. 82/P/2011 a durat aproximativ trei ani, desi pe de-o parte numarul persoanelor puse sub acuzare a fost foarte mic, iar pe de alta parte materialul probator s-a rezumat la inscrisuri, declaratii de martori si declaratiile invinuitilor.

Au precizat ca dosarul penal nr. 82/P/2011 a fost lasat in nelucrare de organele de urmarire penala pentru o perioada de peste un an si doua luni, in intervalul martie 2013 - mai 2014 nefiind efectuat niciun act de urmarire penala in dosar.

Totodata, au aratat ca in faza judecatii durata procesului penal s-a intins pe o perioada de aproximativ 4 ani, durata excesiva datorata termenelor de judecata lungi acordate de instanta, iar durata procesului in fata instantei de apel a fost cauzata si de existenta unui termen la care procedura de citare a partilor nu a fost legal indeplinita.

Asadar, avand in vedere ca nici in faza de urmarire penala si nici in faza judecatii nu a fost necesara recurgera la expertize de specialitate, nu au fost probleme legate de localizarea martorilor si nici vreun alt incident de natura a temporiza urmarirea penala si nici judecata, este evident ca complexitatea cauzei a fost una foarte redusa.

in mod similar, in cauza Strategies Communications si Dumoulin c. Belgiei (hotararea Curtii din data de 15.06.2002, parag. 45 -46) desi s-a retinut o complexitate a cauzei concretizata in aproximativ 45 de dosare, Curtea a conchis asupra unei incalcarii a dreptului la un proces echitabil, in considerare duratei de 6 ani a procedurilor de urmarire penala.

Referitor la comportamentul reclamantei pe parcursul procesului penal, au aratat ca acesteia nu i se poate imputa durata excesiva a procedurii, avand in vedere ca pe intreaga desfasurare a procesului penal acesta nu a suferit vreo amanare din cauza formularii de reclamanta a vreunei cereri nejustificate.

Cel mai important aspect in aprecierea caracterului rezonabil al duratei procedurii este reprezentat de miza procedurii pentru reclamanta.

Asa cum au aratat, la data aducerii la cunostinta a invinuirii cu privire la care se efectuau investigatii in cadrul dosarului penal nr. 82/P/201, reclamanta isi desfasura activitatea ca judecator in cadrul iCCJ si, totodata, ca presedinte al Sectiei de C _____ Administrativ si Fiscal a instantei supreme.

Astfel, miza procesului penal pornit in mod nelegal de organele penale ale Statului Roman impotriva reclamantei a fost una uriasa, in conditiile in care orice acuzatie penala (si cu atat mai mult una nejustificata) impotriva unui judecator este de natura a afecta in mod iremediabil imaginea si demnitatea acestuia.

Miza uriasa a procesului penal este relevata si de amploarea campaniei mass-media desfasurata impotriva reclamantei, aceasta fiind etichetata si prezentata opiniei publice drept „un judecator corupt”, desi niciodata vreo instanta n-a stabilit vinovatia sa in legatura cu infractiunile de care era acuzata.

Totodata, trebuie mentionat ca dupa trimiterea in judecata, reclamanta a fost suspendata din functia de judecator pana la dovedirea definitiva a nevinovatiei, si anume 03.05.2018.

Asadar, avand in vedere faptul ca fiecare zi in care continuau sa existe acuzatiile DNA era de natura a-i cauza prejudicii de imagine si mai importante, organele judiciare aveau obligatia de a acorda o atentie sporita asigurarii celeritatii intregii proceduri.

in plus, in aprecierea mizei uriasa a procesului penal trebuie avuta in vedere si varsta reclamantei la data aducerii la cunostinta a acuzarii in contrast cu varsta de la data stabilirii irevocabile a nevinovatiei. in acest sens au aratat ca, in contextul formularii unei acuzatii fata de un magistrat care se afla in exercitiul ultimilor ani ai profesiei, autoritatile statale aveau obligatia sa efectueze cu celeritate intreaga procedura, astfel incat sa se asigure ca dupa finalizarea lor, atat durata acestora, cat si varsta reclamantei nu se vor opune exercitiului profesiei.

in continuare, reclamantii au prezentat jurisprudenta CEDO relevanta in acest domeniu.

Reclamantii au mai precizat ca toate aspectele referitoare la faptele ilicite savarsite de catre paratele DNA si B _____ B _____ si la prejudiciul cauzat reclamantei, se aplica mutatis mutandis si in cazul reclamantului.

in drept, au fost invocate prevederile art. 192 si urm C.proc.civ, art. 253 C.civ., art. 1357-1358 C.civ., art. 1373 C.civ, art. 20 alin. (2) din Constitutie, art. 3, art. 5, art. 6, art. 8 din Conventia Europeana a Drepturilor Omului.

in dovedire, au solicitat incuviintarea probelor cu inscrisuri, interogatoriul paratilor si testimoniala cu audierea martorei E _____ M _____.

Prin **intampinarea** depusa la 30.07.2021 (f. 19-34 vol. IV), parata A _____ A _____ A _____ a invocat exceptia prescriptiei dreptului material la actiune cu privire la capetele de cerere i) – iii) si v) ale actiunii (aratand ca termenul general de prescriptie de 3 ani, prevazut de art. 2517 Cod civil, era deja implinit la momentul depunerii cererii de chemare in judecata), iar pe fond a solicitat respingerea cererii, ca neintemeiata.

Prin **intampinarea** depusa la 02.08.2021 (f. 35-45 vol. IV), paratul B _____ B _____ B _____ B _____ B _____ a invocat exceptia lipsei calitatii procesuale pasive (aratand ca nu poate fi tinut sa raspunda pentru faptele imputate, avand in vedere si prevederile art. 224 alin. 1 Cod civil), iar pe fond a solicitat respingerea cererii, ca neintemeiata.

in dovedire, paratii au solicitat incuviintarea probei cu inscrisuri.

La data de 06.10.2021, reclamantii au depus **raspuns la intampinari** (f. 8-16 vol. V), solicitand respingerea exceptiilor invocate si admiterea cererii de chemare in judecata.

in ceea ce priveste calitatea procesuala pasiva a paratului B _____ B _____, au precizat ca, raportat la prevederile art. 221, art. 223 alin. 1 si art. 224 alin. 1 Cod civil, este evident ca B _____ B _____ poseda legitimare procesuala pasiva in litigiile ce au drept obiect delictive comise fie nemijlocit, fie prin autoritati publice aflate in subordinea sa.

Referitor la exceptia prescriptiei dreptului material la actiune, au aratat urmatoarele:

Niciun termen de prescriptie nu a inceput sa curga anterior deciziei definitive de achitare a reclamantei. Astfel, caracterul ilicit al faptelor imputate paratilor a fost cunoscut de reclamanti si putea fi cunoscut de orice persoana obiectiva doar la momentul pronuntarii hotararii definitive de achitare a reclamantei – aceasta data reprezentand momentul la care instanta suprema a statuat asupra caracterului ilicit al celor 4 fapte si asupra culpei paratilor. in concluzie, au apreciat ca data de 03.05.2018 este data la care au cunoscut atat paguba, cat si pe cel care raspunde de ea, acesta fiind momentul de la care pot solicita daune morale pentru prejudiciul cauzat prin incalcarea drepturilor nepatrimoniale la imagine, reputatie, demnitate si viata privata.

Mai mult, au sustinut ca petitele i), ii) si v) ale actiunii, precum si partial capatul iii) (respectiv solicitarile vizand eliminarea de pe site-ul DNA a comunicatelor referitoare la reclamanta si publicarea hotararii judecatoresti ce va fi pronuntata in prezenta cauza, in 2 ziare centrale) sunt imprescriptibile, potrivit art. 2502 alin. 2 pct. 1 si 2 Cod civil, intrucat vizeaza apararea unor drepturi nepatrimoniale.

Au mai sustinut ca parata DNA nu a invocat prescriptia cu privire la scurgerea in presa a informatiilor din dosarul penal nr. 82/P/2011 sau cu privire la incalcarea principiilor si regulilor de desfasurare a procesului penal.

De asemenea, au mai precizat ca cele 4 fapte ilicite imputate paratilor au stransa legatura intre ele, alcatuind o singura fapta cu caracter continuu. Astfel, scurgerea in presa a informatiilor din dosarul penal nr. 82/P/2011, publicarea unor comunicate care au incalcat prezumtia de nevinovatie sau efectuarea unei perchezitii ilegale la domiciliul reclamantilor, reprezinta tot o incalcare a principiilor si regulilor de desfasurare a procesului penal, faptele intervenind dupa inceperea urmaririi penale cu privire la reclamanta. Asadar, in speta suntem in prezenta unei fapte ilicite cu caracter continuu a paratilor, care s-a consumat la momentul pronuntarii hotararii definitive de achitare.

Tribunalul a incuviintat si administrat proba cu inscrisuri si a respins restul probelor solicitate (testimoniala si interogatoriu), ca nefiind utile pentru solutionarea cauzei.

Reclamantii au depus concluzii scrise.

Analizand cererea de chemare in judecata, pe baza probelor administrate, a sustinerilor partilor si a dispozitiilor legale aplicabile, retine urmatoarele:

in ceea ce priveste **exceptia lipsei calitatii procesuale pasive a paratului B_____ B_____**, tribunalul retine ca potrivit art. 36 C.p.c., „Calitatea procesuala rezulta din identitatea dintre parti si subiectele raportului juridic litigios, astfel cum acesta este dedus judecatii. Existenta sau inexistenta drepturilor si a obligatiilor afirmate constituie o chestiune de fond”.

Tribunalul retine ca in cauza nu sunt aplicabile prevederile art. 221 Cod civil („Daca prin lege nu se dispune altfel, persoanele juridice de drept public sunt obligate pentru faptele licite sau ilicite ale organelor lor, in aceleasi conditii ca persoanele juridice de drept privat”), asa cum au invocat reclamantii, ci prevederile art. 224 alin. 1 Cod civil, care reglementeaza raspunderea statului („Daca prin lege nu se dispune altfel, statul nu raspunde decat in mod subsidiar pentru obligatiile organelor, autoritatilor si institutiilor publice care sunt persoane juridice si niciuna dintre aceste persoane juridice nu raspunde pentru obligatiile statului”).

Prin urmare, statul nu raspunde decat subsidiar pentru faptele ilicite imputate paratei DNA (scurgerea in presa a informatiilor din dosarul penal nr. 82/P/2011, emiterea de comunicate de presa prin care a fost incalcat prezumtia de nevinovatie, efectuarea unei perchezitii ilegale la domiciliul reclamantilor si cercetarea abuziva a reclamantei), deci nu solidar. Asadar, analiza conditiilor raspunderii civile delictuale se va face numai in raport cu parata DNA.

Pe de alta parte, raspunderea statului este reglementata in mod expres, pentru prejudiciile cauzate prin erori judiciare, in conditiile art. 96 din Legea nr. 303/2004, aceasta nefiind insa cauza cererii de chemare in judecata, ci raspunderea civila delictuala, reglementata de dreptul comun.

in concluzie, tribunalul retine ca paratul B_____ B_____ nu are calitate procesuala pasiva in raport cu primele 4 fapte ilicite invocate. Daca s-ar accepta rationamentul reclamantilor, ar insemna ca Statul ar putea fi obligat, in solidar, cu orice institutie/autoritate publica, intr-un dosar avand ca obiect raspunderea civila delictuala, aspect ce nu poate fi primit, dispozitiile art. 224 alin. 1 Cod civil fiind clare, accesibile si previzibile.

in privinta capatului iv) de cerere, vizand durata excesiva a procesului penal, tribunalul retine ca paratul B_____ B_____ are calitate procesuala pasiva, aspect ce rezulta inclusiv din jurisprudenta constanta a CEDO.

Prin urmare, **tribunalul va admite in parte exceptia lipsei calitatii procesuale pasive a paratului B_____ B_____ B_____ B_____ B_____ B_____**, in afara de capatul iv) de cerere, vizand durata excesiva a procesului penal.

Referitor la **exceptia prescriptiei dreptului material la actiune**, tribunalul retine cu titlu prioritar, contrar sustinerilor reclamantilor, ca parata DNA a invocat prescriptia inclusiv cu privire la scurgerea in presa a informatiilor din dosarul penal nr. 82/P/2011 sau cu privire la incalcarea principiilor si regulilor de desfasurare a procesului penal. Astfel, prin intampinarea formulata, parata a invocat exceptia prescriptiei dreptului material la actiune cu privire la capetele de cerere i) – iii) si v) ale actiunii.

in raport de cauza cererii de chemare in judecata (raspundere civila delictuala), tribunalul retine ca in cauza sunt aplicabile prevederile art. 2517 Cod civil („Termenul prescriptiei este de 3 ani, daca legea nu prevede un alt termen”), respectiv art. 2528 alin. 1 Cod civil („Prescriptia dreptului la actiune in repararea unei pagube care a fost cauzata printr-o fapta ilicita incepe sa curga de la data cand pagubitul a cunoscut sau trebuia sa cunoasca atat paguba, cat si pe cel care raspunde de ea”).

Conform art. 253 Cod civil, „(1) Persoana fizica ale carei drepturi nepatrimoniale au fost incalcate ori amenintate poate cere oricand instantei: a) interzicerea savarsirii faptei ilicite, daca aceasta este iminenta; b) incetarea incalcarii si interzicerea pentru viitor, daca aceasta dureaza inca; c) constatarea caracterului ilicit al faptei savarsite, daca tulburarea pe care a produs-o subzista.

(3) Totodata, cel care a suferit o incalcare a unor asemenea drepturi poate cere instantei sa il oblige pe autorul faptei sa indeplineasca orice masuri socotite necesare de catre instanta spre a ajunge la restabilirea dreptului atins, cum sunt: a) obligarea autorului, pe cheltuiala sa, la publicarea hotararii de condamnare; b) orice alte masuri necesare pentru incetarea faptei ilicite sau pentru repararea prejudiciului cauzat.

(4) De asemenea, persoana prejudiciata poate cere despagubiri sau, dupa caz, o reparatie patrimoniala pentru prejudiciul, chiar nepatrimonial, ce i-a fost cauzat, daca vatamarea este imputabila autorului faptei prejudiciabile. in aceste cazuri, dreptul la actiune este supus prescriptiei extinctive”.

Din interpretarea coroborata a acestor prevederi legale, tribunalul retine ca problema prescriptiei se poate pune doar in privinta capatului iii) de cerere si doar partial, respectiv referitor la cererea de obligare a paratei la plata sumei de 500.000 euro, cu titlu de daune morale, restul solicitarilor reclamantilor fiind imprescriptibile, asa cum prevede expres art. 253 Cod civil („persoana poate cere oricand instantei”).

Pentru a stabili daca termenul de prescriptie de 3 ani s-a implinit sau nu, trebuie sa stabileasca momentul de la care a inceput sa curga, in raport de fiecare fapta ilicita invocata de reclamanti.

Sustinerea reclamantilor in sensul ca niciun termen de prescriptie nu a inceput sa curga anterior deciziei definitive de achitare a reclamantei este corecta doar raportat la cea de-a patra fapta ilicita invocata, respectiv incalcarea principiilor si regulilor de desfasurare a procesului penal. Astfel, din moment ce reclamantii si-au intemeiat aceasta sustinere pe considerentele sentintei definitive de achitare, este evident ca termenul de prescriptie a inceput sa curga de la data de 03.05.2018, cand a ramas definitiva decizia penala nr. 80, astfel ca exceptia prescriptiei dreptului material la actiune este neintemeiata in raport cu cea de-a patra fapta ilicita invocata.

in ceea ce priveste comunicatele de presa emise de DNA, tribunalul constata ca ultimul invocat de reclamanti a fost din data de 24.07.2014. Or, contrar sustinerilor reclamantilor, acestia au cunoscut atat paguba, cat si pe cel care raspunde de ea, de la momentul emiterii fiecarui comunicat de catre parata.

in concret, prin sentinta de achitare instanta suprema nu a analizat daca parata a savarsit vreo fapta ilicita prin comunicatele mentionate, intrucat nu acesta a fost obiectul cauzei, ci doar a analizat caracterul intemeiat sau nu al acuzatiilor penale aduse reclamantei. Cu alte cuvinte, pretinsa incalcare a prezumtiei de nevinovatie sau a drepturilor la imagine, reputatie, demnitate si viata privata, invocata de

reclamanti, deci prejudiciul rezultat din continutul respectivelor comunicate de presa a fost produs inca de la acel moment si a fost cunoscut de reclamanti, acestia neavand de ce sa astepte finalizarea procesului penal ce o viza pe reclamanta.

si mai concret, chiar daca reclamanta ar fi fost condamnata, pretinsul caracter ilicit al comunicatelor de presa si prejudiciul invocat nu ar fi disparut. Astfel, o eventuala condamnare a reclamantei nu ar fi inlaturat incalcarea prezumtiei sale de nevinovatie sau a vietii private a reclamantilor prin continutul comunicatelor (bineinteles, daca se retinea existenta unei asemenea fapte ilicite), intrucat o asemenea incalcare (daca ar fi existat), s-ar fi produs chiar de la momentul emiterii comunicatelor. Asadar, reclamantii nu aveau de ce sa astepte finalizarea procesului penal care o viza pe reclamanta, intrucat pretinsul prejudiciu s-a produs de la momentul emiterii comunicatelor de presa, aceasta fiind data cand reclamantii au cunoscut sau ar fi trebuit sa cunoasca, in mod obiectiv, atat paguba, cat si pe cel care raspunde de ea.

Prin urmare, termenul de 3 ani a inceput sa curga cel mai tarziu de la sfarsitul anului 2014 si s-a implinit cel mai tarziu la sfarsitul anului 2017, deci cu peste 3 ani inainte de introducerea cererii de chemare in judecata.

Aceste considerente sunt valabile si in privinta primei fapte ilicite invocate, respectiv scurgerea in presa a informatiilor din dosarul penal nr. 82/P/2011. Astfel, reclamantii au sustinut ca scurgerea unor informatii din dosarul penal a condus la aparitia mai multor articole de presa, respectiv la o adevarata campanie mediatica impotriva acestora, fapt ce a condus la incalcarea prezumtiei de nevinovatie si a drepturilor la imagine, reputatie, demnitate si viata privata, sens in care au invocat mai multe articole de presa, primul fiind din 06.10.2011 si ultimul din 25.07.2014.

si in acest caz, reclamantii nu aveau de ce sa astepte finalizarea procesului penal care o viza pe reclamanta, intrucat pretinsul prejudiciu s-a produs de la momentul scurgerii in presa a informatiilor din dosarul penal nr. 82/P/2011 (respectiv de la aparitia articolelor care au avut la baza aceste scurgeri de informatii), aceasta fiind data cand reclamantii au cunoscut sau ar fi trebuit sa cunoasca, in mod obiectiv, atat paguba, cat si pe cel care raspunde de ea.

Prin urmare, termenul de 3 ani a inceput sa curga cel mai tarziu de la sfarsitul anului 2014 si s-a implinit cel mai tarziu la sfarsitul anului 2017, deci cu peste 3 ani inainte de introducerea cererii de chemare in judecata.

Contrar sustinerilor reclamantilor, nu se poate retine ca faptele analizate au avut un caracter continuu, intrucat o asemenea teza ar putea conduce chiar la o imprescriptibilitate a unei anumite fapte (practic un articol al putea ramane publicat in mediul online sine die), ceea ce este contrar dispozitiilor ce reglementeaza prescriptia in cuprinsul Codului civil. Cu alte cuvinte, art. 2.528 Cod civil ar deveni inaplicabil in asemenea situatii, aspect care nu poate fi primit, intrucat un text de lege trebuie interpretat in sensul aplicarii, iar nu al neaplicarii sale.

in plus, tribunalul subliniaza ca nu trebuie facuta o distinctie intre articolele publicate in mediul online si cele publicate in format de hartie (intr-un ziar), in ultimul caz fiind evident ca termenul de prescriptie curge de la data cand reclamantul a aflat de articolul din ziarul respectiv. Or, solutia asupra momentului de la care incepe sa curga termenul de prescriptie trebuie sa fie aceeasi in aceste situatii, intrucat ceea ce prezinta relevanta este data cand reclamantii au cunoscut, pentru prima data, existenta respectivelor articole, acela fiind momentul cand au cunoscut atat paguba, cat si pe cel care raspunde de ea.

Tribunalul retine ca dreptul material la actiune este prescris si in ceea ce priveste cea de-a treia fapta ilicita imputata paratilor, respectiv efectuarea unei perchezitii ilegale la domiciliul reclamantilor si violarea domiciliului acestora.

Tribunalul retine ca nici in acest caz reclamantii nu aveau de ce sa astepte finalizarea procesului penal, pentru ca acestia au cunoscut atat paguba, cat si pe cel care raspunde de ea, cel mai tarziu la momentul cand au aflat despre caracterul ilegal al perchezitiei. Prin urmare, reclamantii aveau posibilitatea de a actiona inca de la data de 06.11.2013, cand a fost pronuntata sentinta nr. 248 a Curtii de Apel Ploiesti, prin care a fost anulata partial Hotararea CSM nr. 756/06.10.2011, sub aspectul incuviintarii perchezitiei domiciliare la locuinta reclamantei.

Mai mult decat atat, chiar reclamantii au precizat ca s-au adresat CEDO cu privire la nelegalitatea perchezitiei efectuate de DNA in data de 06.10.2011, insa cererea le-a fost respinsa ca inadmisibila prin Decizia din 25.02.2016, pentru neepuizarea cailor de recurs interne.

Prin urmare, chiar si acceptand ca reclamantii au cunoscut paguba si pe cel care raspunde de ea la data de 25.02.2016 (desi au cunoscut-o mult mai devreme, cel tarziu din data de 06.11.2013), termenul de 3 ani s-a implinit la 25.02.2019, deci cu peste 2 ani inainte de introducerea cererii de chemare in judecata

Pe cale de consecinta, fata de considerentele expuse, **tribunalul va admite in parte exceptia prescriptiei dreptului material la actiune; va respinge, ca prescrisa, cererea de obligare a paratei DNA la plata sumei de 500.000 euro, cu titlu de daune morale, pentru urmatoarele fapte ilicite imputate: scurgerea in presa a informatiilor din dosarul penal nr. 82/P/2011, emiterea de comunicate de presa prin care a fost incalcata prezumtia de nevinovatie si efectuarea unei perchezitii ilegale la domiciliul reclamantilor.**

Pe **fondul cauzei**, tribunalul retine urmatoarele:

Prin rezolutia de incepere a urmaririi penale emisa la data de 05.10.2011 in dosarul penal nr. 82/P/2011, parata DNA a dispus inceperea urmaririi penale fata de reclamanta si doamna judecator P _____ Iuliana, sub aspectul savarsirii infractiunii de trafic de influenta, prev. de art. 257 C.pen. rap. la art. 6 din Legea 78/2000, respectiv fata de doamna G _____ - Si _____ C _____ si domnul C _____ G _____ sub aspectul savarsirii infractiunii de cumparare a influentei (f. 58-65 vol. I).

Prin rezolutia de incepere a urmaririi penale emisa la data de 07.12.2011 in dosarul penal nr. 82/P/2011, parata a dispus inceperea urmaririi penale fata de reclamanta, sub aspectul savarsirii infractiunii de trafic de influenta, prev. de art. 257 din vechiul Cod penal raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000, retinandu-se ca in perioada mai 2010 - mai 2011, reclamanta in calitate de presedinte a Sectiei de C _____ Administrativ si Fiscal din cadrul iCCJ ar fi primit „de la G _____ Si _____ C _____ (avocat) si C _____ G _____ (om de afaceri), in mod repetat, diferite foloase (contravaloarea unor bilete de avion si, uneori, plata cazarii pentru diferite deplasari in strainatate, suportarea cheltuielilor ocazionate de organizarea unei petreceri la restaurant, asigurarea folosintei gratuite timp de doua luni a unui apartament situat in Paris, Franta, precum si remiterea unor bijuterii) in schimbul facilitarii unor solutii favorabile a unor dosare aflate pe rolul inaltei Curti de Casatie, Sectia de contencios administrativ si fiscal” (f. 67-77 vol. I).

in continuare, parata a emis Ordonanta de schimbare a incadrarii juridice, aplicare a legii penale mai favorabile, extindere a urmaririi penale si efectuare in continuare a urmaririi penale fata de suspect din data de 20.05.2014, prin care s-au dispus urmatoarele: pe de-o parte, schimbarea incadrarii juridice a faptelor pentru care se efectueaza urmarirea penala fata de suspectul D _____ D _____ D _____ din infractiunea de trafic de influenta in infractiunea de abuz in serviciu contra intereselor publice, avand

drept consecinta obtinerea unui folos necuvenit, pentru sine sau pentru altul, luare de mita si folosire, in orice mod, direct sau indirect, de informatii care nu sunt destinate publicitatii si permiterea accesului unor persoane neautorizate la aceste informatii, iar pe de alta parte, extinderea urmaririi penale si efectuarea in continuare a urmaririi penale fata de suspectul D _____ D _____ D _____ - judecator la iCCJ pentru savarsirea urmatoarelor infractiuni: infractiunea de abuz in serviciu contra intereselor publice, avand drept consecinta obtinerea unui folos necuvenit, pentru sine sau pentru altul, prev. de art. 13 ind. 2 din Legea 78/2000, rap. la art. 297 alin. 1 C.pen., cu aplic. art. 35 alin. 1 C.pen. (doua acte materiale) si art. 5 alin. 1 C.pen.; infractiunea de luare de mita prev. de art. 289 alin. 1 C.pen. rap. la art. 6 din Legea 78/2000 cu aplic. art. 5 alin. 1 C.pen. (cu referire la infractiunea de primire de foloase necuvenite prev. de art. 256 din vechiul C.pen.); infractiunea de folosire, in orice mod, direct sau indirect, de informatii care nu sunt destinate publicitatii si permiterea accesului unor persoane neautorizate la aceste informatii prev. de art. 12 lit. b din Legea nr. 78/2000; infractiunea de trafic de influenta prev. de art. 291 alin. 1 alin. 1 C.pen. rap. la art. 6 din Legea 78/2000 cu aplic. art. 5 alin. 1 C.pen. (f. 79-88 vol. I).

Parata a emis Rechizitoriul nr. 82/P/2011 din data de 23.07.2011, prin care a dispus trimiterea in judecata a reclamantei, impreuna cu alti inculpati (in total, un numar de 8) pentru savarsirea urmatoarelor infractiuni: abuz in serviciu contra intereselor publice, avand drept consecinta obtinerea unui folos necuvenit, pentru sine sau pentru altul; luare de mita, folosirea in orice mod, direct sau indirect, de informatii care nu sunt destinate publicitatii si permiterea accesului unor persoane neautorizate la aceste informatii; precum si trafic de influenta (f. 92-200 vol. I, respectiv 1-43 vol. II).

La data de 06.10.2011, parata a solicitat efectuarea unei perchezitii domiciliare la locuinta reclamantilor din Snagov, sat Ghermanesti, _____, jud. I _____, aceasta fiind incuviintata de Sectia pentru judecatori a Consiliului Superior al Magistraturii, prin Hotararea nr. 765/06.10.2011, emisa in temeiul art. 42 alin. 1 lit. a) din Legea nr. 317/2004, raportat la art. 95 alin. 1 din Legea 303/2004 (f. 46 vol. II).

Prin Decizia din 29.11.2011, CEDO a dispus ridicarea imunitatii doamnei D _____ D _____ D _____, subliniind insa ca aceasta ridicare a imunitatii nu are caracter retroactiv (f. 48-50 vol. II).

Prin Rezolutia emisa la data de 05.12.2011 in dosarul penal nr. 82/P/2011, procurorul sef al Sectiei de combatere a coruptiei din cadrul DNA a infirmat Procesul - verbal de efectuare a perchezitiei domiciliare la locuinta reclamantilor, constatand ca in „lipsa deciziei CEDO de ridicare a imunitatii magistratului judecator D _____ D _____ D _____ actul rezolutiv de incepere a urmaririi penale in contra acesteia, dar si actele subsecvente de urmarire penala desfasurate impotriva ei, apar ca fiind nelegale” (f. 56-63 vol. II).

De asemenea, prin sentinta nr. 248/06.11.2013, pronuntata in dosar nr. _____, Curtea de Apel Ploiesti a anulat in parte a Hotararea nr. 765/06.10.2011 a Consiliului Superior al Magistraturii - Sectia pentru judecatori, sub aspectul incuviintarii efectuării perchezitiei domiciliare la locuinta reclamantei. in motivare a retinut, in esenta, ca „incuviintand efectuarea perchezitiei la domiciliul reclamantei, paratul consiliul Superior al Magistraturii a incalcat normele internationale conventionale obligatorii pentru Romania privind imunitatea judecatorului la Curtea Europeana a Drepturilor Omului si a sotiei acestuia, aspect constatat printr-o decizie a Adunarii plenary a Curtii Europene a Drepturilor Omului” (f. 65-75 vol. I).

in perioada desfasurarii urmaririi penale, DNA a emis mai multe comunicate de presa, respectiv la datele de _____ tribunalul nu va mai reda continutul acestora, intrucat se regasesc la dosar; oricum,

continutul fiecarui comunicat va fi analizat mai jos): 10.10.2011 (f. 77 vol. II); 19.10.2011 (f. 79 vol. II); 22.11.2011 (f. 81 vol. II); 16.06.2014 (f. 83-84 vol. II) si 24.07.2014 (f. 86-88 vol. II).

Prin sentinta penala nr. 1055/29.11.2016, pronuntata in dosar nr. _____, dupa ce a schimbat incadrarea juridica a unor fapte, iCCJ a dispus achitarea reclamantei in privinta tuturor infractiunilor imputate de DNA, astfel: in temeiul art. 16 alin. 1 lit. a C.p.p. (fapta nu exista), pentru infractiunile de abuz in serviciu contra intereselor publice, avand drept consecinta obtinerea unui avantaj patrimonial sau nepatrimonial, pentru sine sau pentru altul, prev. de art. 132 din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 248 alin. 1 C. pen. din 1969 (referitor la dosarele nr. _____ si nr. _____) si in temeiul art. 16 alin. 1 lit. b C.p.p. (fapta nu este prevazuta de legea penala ori nu a fost savarsita cu vinovatia prevazuta de lege), pentru infractiunile de primire de foloase necuvenite, prev. de art. 256 C. pen. din 1969 rap. la art. 6 si art. 7 alin. 3 din Legea nr. 78/2000, de folosire, in orice mod, direct sau indirect, de informatii care nu sunt destinate publicitatii si permiterea accesului unor persoane neautorizate la aceste informatii, prev. de art. 12 lit. b din Legea nr. 78/2000 si de trafic de influenta prev. de art. 257 alin. 1 C. pen. rap. la art. 6 si art. 7 alin. 3 din Legea nr. 78/2000 (f. 128-200 vol. II, respectiv 1-301 vol. III).

Sentinta penala nr. 1055/29.11.2016 a ramas definitiva prin decizia penala nr. 80/03.05.2018, pronuntata de iCCJ - Completul de 5 Judecatori (f. 79-181 vol. III).

Potrivit art. 1357 alin. 1 Cod civil, „Cel care cauzeaza altuia un prejudiciu printr-o fapta ilicita, savarsita cu vinovatie, este obligat sa il repare”.

Prin urmare, pentru angajarea raspunderii civile delictuale se cere intrunirea cumulativa a urmatoarelor conditii: **1).** fapta ilicita; **2).** prejudiciul; **3).** raportul de cauzalitate intre fapta ilicita si prejudiciu; **4).** vinovatia.

in continuare, tribunalul va analiza fiecare dintre faptele ilicite imputate paratei.

1. Scurgerea in presa a informatiilor din dosarul penal nr. 82/P/2011

Reclamantii au sustinut, in esenta, ca anterior primului comunicat emis de DNA (la 10.10.2011), respectiv incepand cu data de 06.10.2011, in presa scrisa au fost publicate o _____ articole care anuntau cu fast ca „doua judecatoare de la ICCJ, G _____ B _____, fosta candidata la sefia inaltei Curti si la CSM, si Iuliana P _____, sunt cercetate de DNA pentru luare de mita”. De asemenea, intr-un alt articol publicat la data de 07.10.2011 pe platforma de stiri hotnews.ro se aduce la cunostinta opiniei publice ca „surse judiciare au declarat pentru HotNews.ro ca judecatoarea B _____ este suspectata ca ar fi luat mita pentru a interveni in favoarea proceselor pe care omul de afaceri G _____ C _____ le avea la inalta Curte”. Reclamantii au apreciat ca aceste articole au avut la baza scurgeri de informatii din dosarul penal nr. 82/P/2011, informatii care erau cunoscute doar de procurorii DNA, iar ulterior a existat o intreaga campanie a mass-media derulata impotriva reclamantilor, de natura sa le incalce prezumtia de nevinovatie si dreptul la imagine, reputatie, demnitate si viata privata.

Cu titlu prealabil, tribunalul subliniaza ca nu a fost investit sa analizeze daca prin articolele de presa invocate de reclamanti le-au fost sau nu incalcate prezumtia de nevinovatie si dreptul la imagine, reputatie, demnitate si viata privata, respectiv care a fost scopul campaniei derulate de mass-media impotriva acestora, intrucat nu a fost invocata o asemenea fapta ilicita in sarcina paratei DNA. De altfel, chiar daca respectivele articole ar fi de natura sa incalce drepturile reclamantilor, raspunderea nu ar putea reveni paratei, ci publicatiilor in cauza si persoanelor care au scris articolele (or, nu acesta este obiectul cauzei).

in concret, reclamantii au imputat paratei ca aceste articole au avut la baza informatii confidentiale din dosarul penal, care nu erau destinate publicitatii, iar acestea au fost oferite presei de procurorii DNA.

Prin urmare, analiza tribunalului se va limita doar la acest aspect, respectiv daca se poate retine ca au fost scurse in presa, in mod nelegal, informatii din dosarul penal, care au stat la baza articolelor invocate de reclamanti, iar aceasta scurgere ii poate fi imputata paratei.

Tribunalul constata ca, intr-adevar, primul comunicat de presa emis de DNA, in legatura cu cercetarea penala a reclamantei, a fost cel din 10.10.2011 (f. 77 vol. II). Cu toate acestea, prima informare publica referitoare la cercetarea reclamantei, pentru presupuse fapte de coruptie, a fost realizata de CSM, care prin comunicatul de presa din 07.10.2011 a mentionat ca a fost incuviintata, la cererea DNA, efectuarea unei perchezitii la domiciliul reclamantei (f. 46 vol. II).

in acest context, tribunalul constata ca primele informatii aparute in presa pe acest subiect au fost inca din data de 06.10.2011 (cand a si fost efectuata perchezitia domiciliara), in cele 2 articole (f. 90-91 vol. I, respectiv 183-184 vol. III) aratandu-se, in esenta, ca procurorii DNA au efectuat perchezitii la domiciliile a 2 judecatori de la iCCJ (reclamanta si colega sa, judecatoarea I _____ Pusoiu), suspectati de aranjarea unor procese si de luare de mita.

Este adevarat ca in cuprinsul articolelor s-a aratat ca informatiile au fost obtinute de la „surse judiciare”. Cu toate acestea, sustinerile reclamantilor in sensul ca respectivele informatii ar fi provenit de la procurorii DNA sunt neintemeiate, in conditiile in care in cuprinsul articolului de la f. 90-91 vol. I, invocat chiar de reclamanti, se arata expres „Surse judiciare din cadrul CSM ne-au confirmat ca in cursul zilei de joi s-a avizat, la cererea DNA, perchezitia domiciliara in cazul celor doua judecatoare (...)”.

Prin urmare, scurgerea de informatii invocata de reclamanti nu a provenit de la parata, ci eventual de la Consiliul Superior al Magistraturii, aspect mentionat expres chiar de jurnalistii care au redactat articolele.

Asadar, campania media invocata de reclamanti nu are la baza scurgerea de informatii din partea paratei, ci interesul foarte mare generat de caz, faptul ca viza mai multi judecatori de la instanta suprema, fiind un subiect de interes public (asa cum a aratat mai sus, modul in care au fost prezentati reclamantii in articolele invocate nu face obiectul cauzei, intrucat raspunderea pentru fiecare articol de presa nu ii poate reveni paratei, ci autorului articolului).

Urmatorul articol invocat de reclamanti, cel din 10.10.2011 referitor la un interviu dat de seful DNA de la acel moment (f. 97-98 vol. II), a avut loc dupa comunicatul emis de DNA in data de 10.10.2011. Oricum, respectivul articol precizeaza doar ca seful DNA a declarat ca una din cele 2 judecatoare de la iCCJ acuzate de coruptie si-a depus cererea de pensionare si a mai precizat ca alti 12 magistrati acuzati in acest caz si-au cerut retragerea din magistratura. Or, in acest caz nu este vorba despre vreo scurgere de informatii, ci au fost prezentate informatii publice, care puteau fi verificate foarte usor pe site-ul CSM.

De asemenea, nici articolele din presa internationala invocate de reclamanti, din 18.11.2011 (f. 100-103 vol. II), respectiv 22.11.2011 (f. 105 vol. II), nu au baza o scurgere de informatii, ci este prezentata opinia jurnalistilor referitoare la ancheta ce o privea pe reclamanta si la perchezitia domiciliara dispusa (informatia despre perchezitiei domiciliare fiind facuta publica de CSM, nu de DNA, asa cum s-a aratat mai sus), interesul fiind generat in mod evident de calitatea reclamantului de judecator CEDO.

Un alt articol invocat de reclamanti este cel din 13.03.2012 (f. 107-108 vol. II), in care se arata ca „Conform unor surse judiciare, dosarul „mita la inalta Curte” a fost finalizat de procurorii DNA, urmand ca in scurt timp, cele doua judecatoare de la Curtea Suprema, D _____ D _____ si I _____ P _____ sa fie trimise in judecata”. in primul rand, tribunalul constata ca aspectele prezentate nu pot fi

calificate ca o „scurgere de informatii”, intrucat in articol se arata doar ca dosarul penal a fost finalizat si urmeaza a se dispune trimiterea in judecata. Or, aceasta informatie, in sine, nu poate constitui o incalcare a prezumtii de nevinovatie sau a vietii private (cu toate atributele sale). in al doilea rand, informatia a fost eronata, avand in vedere ca la momentul respectiv dosarul nu era finalizat, trimiterea in judecata realizandu-se dupa o perioada de peste 2 ani. in acest context, simpla invocare in cadrul unui articol ca are la baza „surse judiciare”, in conditiile in care informatiile prezentate sunt unele generale si chiar eronate, nu poate conduce la concluzia existentei unei „scurgeri de informatii”. Cu alte cuvinte, parata nu poate controla si nu poate fi raspunzatoare pentru toate articolele aparute in presa, multe dintre acestea urmarind doar sa dea o mai mare credibilitate informatiilor, prin invocarea unor „surse judiciare”.

Alte articole invocate de reclamanti sunt cele din 25.07.2014 (f. 110-120 vol. II). Tribunalul constata ca acestea au aparut in ziua imediat urmatoare celei in care parata a emis comunicatul de presa din 24.07.2014, prin care a adus la cunostinta publica faptul ca a finalizat cercetarile in dosarul penal si a dispus trimiterea in judecata a inculpatilor, printre care si reclamanta (in ce masura acest comunicat constituie o fapta ilicita a paratei se va analiza mai jos, in cadrul celei de-a doua fapte ilicite invocate). Or, aceste articole cuprind informatii din comunicatul emis de DNA (modul in care au fost prezentate nefiind raspunderea paratei, ci a persoanelor care au redactat articolele; faptul ca, adeseori, unele din aceste comunicate sunt preluate de mass-media care distorsioneaza continutul acestora, nu poate fi imputat paratei; cu alte cuvinte, nu se poate retine culpa paratei pentru modul in care presa locala si cea nationala inteleg sa prezinte si sa interpreteze comunicatele autoritatilor publice), nefiind vorba despre o scurgere de informatii.

Este adevarat ca in articolul de la f. 110-114 vol. II sunt redate anumite discutii, insa pe de o parte acestea apareau in rechizitoriu (acesta fiind transmis presei in copie anonimata, conform Ghidului privind relatia dintre sistemul judiciar din Romania si mass-media, emis de CSM), iar pe de alta parte nu o vizau pe reclamanta.

in concluzie, din probele administrate nu a rezultat in vreun fel ca scurgerea de informatii in presa este rezultatul faptei ilicite a gardienilor de jure si de facto a materialului de urmarire penala (respectiv procurorii DNA), nefiind dovedita o actiune (predarea informatiilor catre mass-media cu intentie) sau o omisiune (lipsa de diligenta in gestionarea informatiilor si documentelor obtinute in cursul urmaririi penale, adica neglijenta), asa cum au invocat reclamantii. Din contra, asa cum s-a aratat, chiar din cuprinsul articolelor invocate rezulta ca informatiile au fost obtinute de la CSM (acesta avand acces la dosar, prin prisma faptului ca a incuviintat cererea de efectuare a unei perchezitii domiciliare).

2. DNA a dat comunicate prin care s-a incalcat prezumtia de nevinovatie a reclamantei

Contrar sustinerilor reclamantilor, tribunalul retine ca in niciunul din cele 5 comunicate de presa vinovatia reclamantei si a celorlalti inculpati din dosarul penal nu a fost prezentata ca fiind certa, nefiind incalcate prezumtia de nevinovatie sau dreptul la viata privata.

Astfel, asa cum se mentioneaza foarte clar in cuprinsul acestora, comunicatele au fost emise la solicitarea reprezentantilor mass-media.

Tribunalul constata ca 2 comunicate (cel din 19.10.2011, f. 79 vol. II si 22.11.2011, f. 81 vol. II) au vizat situatia efectuării perchezitiei domiciliare, in contextul scrisorii CEDP privind regimul imunitatilor aplicat sotilor judecatorilor CEDO in raport cu activitatea de urmarire penala. Prin aceste comunicate, parata nu a facut nicio referire la o eventuala vinovatie a reclamantei, ci doar a precizat de ce, in opinia sa, reclamanta nu beneficia de imunitate de jurisdictie si perchezitia a fost efectuata in mod legal. Or, sustinerea acestui punct de vedere nu poate constitui o fapta ilicita, intrucat nu este de

natura sa incalce prezumtia de nevinovatie sau dreptul reclamantilor la viata privata. Cu alte cuvinte, comunicatele vizeaza strict pozitia DNA in legatura cu perchezitia domiciliara, nefiind vorba despre sustineri vadit nefondate sau formulate cu rea-credinta, din moment ce competenta pentru dispunerea perchezitiei revenea CSM (deci nu paratei), iar insusi Consiliul Superior al Magistraturii, garantul independentei justitiei, a incuviintat efectuarea perchezitiei, apreciind ca reclamanta nu se bucura de imunitate de jurisdicție si a respins contestatia formulata de reclamanta. Imprejurarea ca, ulterior, s-a dovedit ca perchezitia a fost incuviintata nelegal, intrucat reclamanta beneficia de imunitate de jurisdicție, va fi analizata in cadrul celei de-a treia fapte ilicite invocate, insa nu prezinta relevanta din perspectiva comunicatelor emise de parata, intrucat acestea au expus doar opinia paratei, fiind emise cu respectarea legii, neavand ca scop sau efect incalcare prezumției de nevinovatie sau a altor drepturi ale reclamantilor.

Celelalte 3 comunicate vizeaza efectuarea urmaririi penale (comunicat din 10.10.2011, f. 77 vol. II), punerea in miscare a actiunii penale (comunicat din 16.06.2014, f. 83-84 vol. II) si trimiterea in judecata (comunicat din 24.07.2014, f. 86-88 vol. II).

Tribunalul apreciaza ca aceste comunicate au fost emise in indeplinirea de catre DNA a obligatiei legale prevazute de art. 3 din Legea nr. 544/2001 si a art. 13 din Ghidul privind relatia dintre sistemul judiciar din Romania si mass-media, aprobat prin Hotararea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 482/01.06.2012, cu modificarile si completarile aduse prin Hotararea Plenului CSM nr. 573 din 6 mai 2014 si nr. 1376 din 17 decembrie 2015.

Totodata, tribunalul retine ca trebuie pusa in balanta protectia reputatiei si drepturilor reclamantilor si interesul publicului de a fi informat, furnizarea informatiilor cu privire la acuzațiile aduse reclamantei fiind justificata de faptul ca exista un interes public cu privire la faptele anchetate, acestea privind infractiuni in legatura cu serviciul si pentru a asigura transparenta actului de justitie.

Tribunalul retine ca prin aceste comunicate s-a realizat activitatea de informare a opiniei publice de catre DNA, in legatura cu procedurile judiciare desfasurate in cauze de interes general, cu respectarea principiilor generale stabilite prin jurisprudenta Curtii Europene a Drepturilor Omului si prin Constitutia Romaniei.

Astfel, potrivit Legii nr. 544/2001 privind liberul acces la informatiile de interes public, accesul liber si neingradit al persoanei la orice informatie de interes public constituie unul dintre principiile fundamentale ale relatiilor dintre persoane si autoritatile publice, in conformitate cu Constitutia Romaniei si cu documentele internationale ratificate de Parlamentul Romaniei. In temeiul dispozitiilor art. 4 din lege, pentru asigurarea accesului oricarei persoane la informatiile de interes public, autoritatile si institutiile publice au obligatia de a organiza compartimente specializate de informare si relatii publice sau de a desemna persoane cu atributii in acest domeniu.

Conform Legii nr. 544/2001, o informatie de interes public presupune orice informatie care se refera la activitatile, sau care rezulta din activitatile unei autoritati sau institutii publice, indiferent de suportul ori de forma sau de modul de exprimare a informatiei. Se excepteaza de la accesul liber al cetatenilor informatiile cu privire la datele personale, potrivit legii, informatiile privind procedura in timpul anchetei penale, daca se pericliteaza rezultatul anchetei, se dezvaluie surse confidentiale ori se pun in pericol viata, integritatea corporala, sanatatea unei persoane in urma anchetei efectuate sau in curs de desfasurare, precum si informatiile privind procedurile judiciare, daca publicitatea acestora aduce atingere asigurarii unui proces echitabil ori interesului legitim al oricareia dintre partile implicate in proces.

La realizarea Ghidului privind relatia dintre sistemul judiciar din Romania si mass-media au fost avute in vedere dispozitiile din legislatia nationala care reglementeaza domeniul informatiilor de interes public, dreptul la respectarea vietii private si de familie, impartialitatea actului de justitie si prezumtia de nevinovatie, precum si principiile care se desprind din instrumentele juridice internationale si regionale in domeniile mentionate [art. 6 paragraf 1 si 2, art. 8 si art. 10 din Conventia europeana pentru apararea drepturilor omului si a libertatilor fundamentale, Recomandarea (2002)27 a Comitetului Ministrilor al Consiliului Europei privind accesul la documente, Recomandarea (2003)13 a Comitetului Ministrilor ai Consiliului Europei privind furnizarea de informatii prin intermediul mass-media cu privire la procesele penale. Recomandarea (2000)19 a Comitetului Ministrilor al Consiliului Europei catre statele membre, privind rolul urmaririi penale in sistemul de justitie penală].

Potrivit art. 19 din Ghid, „Instantele si parchetele, potrivit competentelor ce le revin, sunt obligate sa asigure, in conformitate cu dispozitiile Legii nr. 544/2001 si ale Legii nr. 677/2001, informarea corecta si prompta a reprezentantilor mass-media cu privire la activitatea desfasurata”.

Art. 22 – 27 din Ghid stabilesc regulile aplicabile in faza de urmarire penala, ce au drept scop respectarea prezumtiei de nevinovatie, protectia vietii private si de familie, evitarea perturbarii sau periclitarii bunei desfasurari a urmaririi penale si punerii in pericol a sigurantei victimei, a martorilor sau a membrilor familiilor acestora.

Potrivit art. 25 din Ghidul privind relatia dintre sistemul judiciar din Romania si mass-media, aprobat prin Hotararea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 482 din 1 iunie 2012, cu modificarile si completarile aduse prin Hotararile Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 573 din 6 mai 2014 si nr. 1376 din 17 decembrie 2015.

„Art. 25 - (1) Comunicarea de informatii privind stadiul actelor de cercetare reprezentantilor mass-media poate fi facuta numai dupa ce exista suspect in cauza. Daca fapta ce formeaza obiectul dosarului penal prezinta un grad de pericol social ridicat sau justifica un interes deosebit pentru public pot fi comunicate informatii despre inceperea urmaririi penale cu privire la fapta si masurile dispuse in cauza in vederea identificarii faptuitorului sau pentru strangerea probelor, cu exceptia situatiei in care prin transmiterea acestor informatii s-ar periclita rezultatul anchetei.

(2) Informatiile mentionate la alin. (1) se refera la urmatoarele aspecte: s-a inceput urmarirea penala, s-a pus in miscare actiunea penala, s-a luat masura retinerii, s-a solicitat instantei competente luarea/prelungirea masurilor preventive, s-a finalizat urmarirea penala, s-a dispus o solutie de netrimiteri in judecata, s-a dispus trimiterea in judecata, fiind intocmit si inaintat rechizitoriul catre instanta. Comunicatele sau comunicarile de informatii la cerere pot cuprinde si informatii cu privire la persoana fata de care masurile au fost dispuse, fapta retinuta si incadrarea juridica a acesteia si motivele care au determinat adoptarea solutiei sau luarea masurii respective.

(3) Informatiile privind existenta unei plangeri sau denunt pe rolul organelor de urmarire penala referitoare la posibila savarsire a unor fapte de natura penala, precum si datele cuprinse in aceste acte de sesizare nu sunt publice. in mod exceptional, in situatia in care autorul sesizarii anunta in mod public ca acest act a fost inregistrat la organul de urmarire penala, se poate confirma sau infirma de catre unitatea de parchet competenta imprejurarea respectiva. in cazul sesizarii organelor de urmarire penala din oficiu, pot fi emise comunicate in acest sens cu acordul procurorului de caz”.

Din prevederile Ghidului privind relatia dintre sistemul judiciar din Romania si mass-media rezulta ca, daca fapta ce formeaza obiectul dosarului penal prezinta un grad de pericol social ridicat sau justifica un interes deosebit pentru public, pot fi comunicate informatii despre inceperea urmaririi penale cu privire la fapta si masurile dispuse in cauza si ca aceste comunicate pot contine informatii cu privire la

persoana fata de care masurile au fost dispuse, fapta retinuta si incadrarea juridica a acesteia si motivele care au determinat adoptarea solutiei sau luarea masurii respective.

Tribunalul retine ca, fata de calitatea de magistrat a reclamantei, continutul Ghidului avea un caracter previzibil, aceasta exercitand o functie publica.

Tribunalul apreciaza ca exista dispozitii legale care obliga institutia sa emita comunicari cu privire la stadiul actelor de cercetare, astfel ca nu se pune problema incalcarii normelor obiective prin emiterea comunicatelor in sine, dupa cum nici reclamantii nu contesta dreptul legal al DNA de a face informari cu privire la stadiul anchetelor in curs de desfasurare, ci se contesta faptul ca prin continutul concret al acestora s-a incalcat prezumtia de nevinovatie a reclamantei.

Conform jurisprudentei CEDO, cauza *Allenet de Ribemont c. Frantei* si cauza *Nestak c. Slovaciei* au statuat terminologia ce ar trebui folosita de catre organele judiciare in activitatea de informare a opiniei publice, insistand pe importanta distinctiei ce trebuie facuta intre termenii care asigura discretia si rezerva necesare pentru a respecta prezumtia de nevinovatie. Totodata, art. 6 par. 2 nu ar putea impiedica, avand in vedere art. 10 din Conventie, autoritatile sa informeze publicul asupra anchetelor penale aflate in curs de desfasurare, dar autoritatile trebuie sa o faca cu toata discretia si rezerva ceruta de respectarea prezumtiei de nevinovatie.

in primul rand, tribunalul constata ca in comunicatul din 10.10.2011 (f. 77 vol. II) s-a aratat ca se efectueaza acte de urmarire penala, fata de mai multe persoane, printre care si reclamanta. in continuare, se arata ce s-a retinut „**potrivit rezolutiei de incepere a urmaririi penale**”, deci nu este vorba despre o prezentare a acuzațiilor aduse reclamantei ca o realitate lipsita de echivoc.

De altfel, in comunicatul din 16.06.2014 (f. 83-84 vol. II) se arata expres ca „in ordonanta de punere in miscare a actiunii penale intocmita de procurori se arata ca exista date si probe din care rezulta suspiciunea rezonabila care contureaza urmatoarea stare de fapt (...)”, in continuare fiind expusa situatia de fapt retinuta de procurori. Prin urmare, este evident, pentru un observator rezonabil (respectiv o persoana medie, suficient de diligenta si informata, asa cum a fost definita in jurisprudenta CEDO), ca aspectele relatate nu sunt prezentate cu titlu de certitudine.

De asemenea, in comunicatul din 24.07.2014 (f. 86-88 vol. II), se precizeaza expres ca este prezentata situatia de fapt retinuta de procurori prin rechizitoriu.

in al doilea rand, in comunicatele emise se mentioneaza, cu respectarea art. 6 din Conventia Europeana a Drepturilor Omului, ca inceperea urmaririi penale, respectiv punerea in miscare a actiunii penale, „este o etapa a procesului penal reglementata de Codul de procedura penala, avand ca scop crearea cadrului procesual de administrare a probatoriului, activitate care nu poate, in nicio situatie, sa infranga principiul prezumtiei de nevinovatie”, tocmai in considerarea si respectarea prezumtiei de nevinovatie. De asemenea, in ultimul comunicat se arata expres ca „aceasta etapa a procesului penal reprezinta, conform Codului de procedura penala, finalizarea anchetei penale si trimiterea rechizitoriului la instanta spre judecare, situatia care nu poate sa infranga principiul prezumtiei de nevinovatie”.

in al treilea rand, tribunalul observa ca informatiile se rezuma la date obiective, prezentate succint, privitoare la starea de fapt retinuta in actele de cercetare penala intocmite in dosar, care au ca scop sa ofere destinatarilor datele de interes public necesare unei informari corecte cu privire la cauza cercetata.

Contrar sustinerilor reclamantilor, tribunalul retine ca limbajul juridic in general (mai ales in domeniul dreptului penal) este unul impersonal, tehnic, specializat, astfel ca parata nu avea cum sa adopte un alt limbaj in comunicatele emise.

Aprecierile reclamantilor referitoare la forma comunicatelor (respectiv faptul ca nu s-a mentionat ca doar in etapa urmatoare urmaririi penale, respectiv cea a judecatii, instanta de judecata este cea care va aprecia suveran asupra administrarii probelor, precum si singura care va putea face interpretarea probelor in vederea condamnarii sau achitarii sau ca precizarea sumara din finalul acestora poate foarte usor sa scape publicului nespecialist, caruia i se poate induce foarte usor impresia ca cercetarea si operatiunea de administrare a probelor este incheiata prin lecturarea tuturor informatiilor anterioare din comunicate), nu pot fi primite. Astfel, parata a prezentat mai intai informatiile retinute de procurori in urma cercetarilor efectuate si la final a precizat ca etapele respective au ca scop doar crearea cadrului procesual de administrare a probatoriului, respectiv finalizarea anchetei penale, imprejurarea ca respectivele comunicate nu ar fi citite pana la capat fiind o simpla speculatie a reclamantilor, care nu poate conduce la concluzia incalcarii prezumtiei de nevinovatie. De asemenea, in ultimul comunicat se precizeaza expres ca dosarul va fi trimis instantei spre judecare, fiind evident si de notorietate ca doar instanta se va pronunta definitiv asupra acuzatiilor aduse, o mentiune in sensul invocat de reclamanti fiind superflua.

in al patrulea rand, tribunalul retine ca datele prezentate nu se incadreaza in niciuna dintre situatiile de exceptie mentionate de art. 12 alin. 1 lit. e si f din Legea nr. 544/2001, respectiv nu se refera la date personale, potrivit legii; nu sunt de natura sa pericliteze rezultatul anchetei, sa dezvaluie surse confidentiale ori sa puna in pericol viata, integritatea corporala, sanatatea unei persoane, iar publicitatea acestora nu putea aduce atingere asigurarii unui proces echitabil ori interesului legitim al oricareia dintre partile implicate in proces, fiind vorba despre informatii de interes public, menite sa asigure informarea mass-media (datele fiind oferite chiar la solicitarea mass-media) in legatura cu faptele anchetate.

Nu in ultimul rand, folosirea verbelor din continutul comunicatelor la timpul trecut (perfectul compus) nu conduce in mod automat la concluzia incalcarii prezumtiei de nevinovatie, cata vreme sunt redade faptele de care sunt acuzati faptuitorii asa cum au fost retinute de procuror in actele de urmarire penala pe parcursul desfasurarii acesteia. in continutul comunicatelor exista suficiente garantii de natura sa fie respectata prezumtia de nevinovatie a persoanelor anchetate („exista date si probe din care rezulta suspiciunea rezonabila”, inceperea urmaririi penale, respectiv punerea in miscare a actiunii penale, „este o etapa a procesului penal reglementata de Codul de procedura penala, avand ca scop crearea cadrului procesual de administrare a probatoriului, activitate care nu poate, in nicio situatie sa infranga principiul prezumtiei de nevinovatie”). in acest sens este si practica CEDO, care a retinut ca „faptul ca s-au facut afirmatii despre S____ R____ S____ ca este obiect al unei cercetari penale nu reprezinta o incalcare a prezumtiei de nevinovatie, ci reprezinta o informare a opiniei publice” (decizia de inadmisibilitate din 28 ianuarie 2014 din cauza S____ s____ R____ S____ impotriva Romaniei - cererea nr. ____/08 - prin care s-a constatat neincalcarea de B____ B____ a prevederilor art. 6 si 10 din Conventie).

Prin urmare, sustinerea reclamantilor in sensul ca au fost folositi termeni care nu lasa loc de interpretari sunt neintemeiate, intrucat in comunicate doar s-a prezentat ce s-a retinut prin actele de urmarire penala.

De asemenea, sustinerea in sensul ca nu au fost folosite sintagme precum "persoana banuita", "suspectul", "presupusul faptuitor", "banuit de savarsirea" este neintemeiata intrucat, asa cum s-a aratat, au fost prezentate aspectele retinute de procurori, s-a facut referire la „suspiciune rezonabila”, iar la finalul comunicatelor s-a precizat expres ca este vorba doar despre o etapa a procesului penal.

in concluzie, prin comunicatele analizate doar s-au prezentat faptele rezultate din cercetari, fara a se incuraja in vreun fel opinia publica sa considere ca reclamanta ar fi vinovata, fara a se prejudeca cauza

inainte ca autoritatea judiciara competenta sa se pronunte, fara a exista un rationament care sa sugereze ca parata considera ca reclamanta este vinovata (bineinteles ca, prin trimiterea in judecata, parata a considerat ca reclamanta este vinovata, insa aceasta activitate s-a realizat in temeiul legii, conform atributiilor care revin parchetului, astfel ca nu poate fi vorba despre o incalcare a prezumtii de nevinovatie, intrucat parata nu a prezentat vinovatia reclamantei ca fiind certa). De asemenea, parata nu a prezenta nicio certitudine, ci doar suspiciuni, iar comunicatele au respectat prezumtia de nevinovatie, fiind respectata jurisprudenta CEDO invocata de reclamanti prin cererea de chemare in judecata.

impresurarea ca parata nu a emis un comunicat separat cu privire la achitarea reclamantei nu poate constitui o incalcare a prezumtii de nevinovatie, din moment ce parata a facut aceasta mentiune in ultimul comunicat (cel din 26.07.2014, privind trimiterea in judecata), pe care l-a actualizat la data de 04.06.2018, cu solutia definitiva dispusa in cauza.

3. Efectuarea unei perchezitii ilegale la domiciliul reclamantilor si violarea domiciliului acestora

Asa cum s-a aratat mai sus, din probele administrate rezulta foarte clar ca perchezitia din data de 06.10.2011 a fost incuviintata in mod nelegal.

Cu toate acestea, tribunalul retine ca nu ii poate fi imputata paratei o fapta ilicita in legatura cu perchezitia din data de 06.10.2011. Pe de o parte, tribunalul constata ca parata doar a solicitat incuviintarea efectuării perchezitiei, competenta de a dispune o asemenea masura revenindu-i Consiliului Superior al Magistraturii. Prin urmare, nu se poate retine ca solicitarea de efectuare a perchezitiei ar constitui o fapta ilicita, pentru ca decizia apartinea CSM.

Pe de alta parte, tribunalul constata ca solicitarea paratei nu a fost abuziva sau facuta cu rea-credinta, din moment ce chiar Consiliul Superior al Magistraturii, respectiv garantul independentei justitiei, a incuviintat perchezitia, apreciind ca reclamanta nu are imunitate de jurisdicție si a respins contestatia reclamantei. Impresurarea ca, ulterior, hotararea CSM a fost desfiintata nu poate atrage raspunderea paratei,.

in plus, chiar prin sentinta nr. 248/06.11.2013, prin care a fost anulata in parte Hotararea nr. 765/06.10.2011 a CSM, Curtea de Apel Ploiesti a retinut ca Consiliul Superior al Magistraturii (deci nu DNA) a incalcat normele internationale conventionale obligatorii pentru Romania privind imunitatea judecatorului la Curtea Europeana a Drepturilor Omului si a sotiei acestuia.

De asemenea, nu a mai existat un precedent in acest sens, astfel incat parata sa stie ca imunitatea unui judecator CEDO o vizeaza si pe sotia acestuia. in orice caz, parata a pus imediat in aplicare hotararea CEDO din 29.11.2011, in sensul ca a infirmat actele privind efectuarea perchezitiei si a solicitat CEDO sa ridice imunitatea reclamantei, fapt care s-a si intamplat.

in concluzie, fapta ilicita invocata nu poate fi retinuta in sarcina paratei.

4. incalcare a principiilor si regulilor de desfasurare a procesului penal. inceperea urmaririi penale, extinderea urmaririi penale, punerea in miscare a actiunii penale cu privire la reclamanta, trimiterea in judecata a reclamantei fara sa existe probe sau indicii care sa justifice in vreun fel masurile paratei

Tribunalul constata ca aspectele invocate de reclamanti in cadrul acestei fapte ilicite (in sensul ca reclamanta a fost trimisa in judecata fara nicio proba, iar organele de urmarire penală nu au evaluat actele aflate la dosar si nu au efectuat o cercetare obiectiva) echivaleaza, in fapt, cu invocarea unei erori judiciare.

Pe de o parte, tribunalul retine ca legiuitorul a stabilit in mod expres cazurile in care se poate retine existenta unei erori judiciare, respectiv: art. 96 alin. 3 din Legea nr. 303/2004, „Exista eroare judiciara atunci cand: a) s-a dispus in cadrul procesului efectuarea de acte procesuale cu incalcarea evidenta a dispozitiilor legale de drept material si procesual, prin care au fost incalcate grav drepturile, libertatile si interesele legitime ale persoanei, producandu-se o vatamare care nu a putut fi remediata printr-o cale de atac ordinara sau extraordinara; b) s-a pronuntat o hotarare judecatoreasca definitiva in mod evident contrara legii sau situatiei de fapt care rezulta din probe administrate in cauza, prin care au fost afectate grav drepturile, libertatile si interesele legitime ale persoanei, vatamare care nu a putut fi remediata printr-o cale de atac ordinara sau extraordinara” si art. 538 alin. 1 Cod procedura penala (Persoana care a fost condamnata definitiv, indiferent daca pedeapsa aplicata sau masura educativa privativa de libertate a fost sau nu pusa in executare, are dreptul la repararea de catre stat a pagubei suferite in cazul in care, in urma rejudecarii cauzei, dupa anulara sau desfiintarea hotararii de condamnare pentru un fapt nou sau recent descoperit care dovedeste ca s-a produs o eroare judiciara, s-a pronuntat o hotarare definitiva de achitare); de asemenea, art. 539 Cod procedura penala reglementeaza dreptul la repararea pagubei si in cazul privarii nelegale de libertate.

Reclamantii nu si-au intemeiat insa actiunea pe aceste prevederi legale, tocmai pentru ca a fost depasit termenul de 6 luni de la ramanerea definitiva a hotararii judecatoresti, prevazut de art. 98 alin. 8 din Legea nr. 303/2004, respectiv de art. 541 alin. 2 Cod procedura penala.

Prin urmare, nu se poate retine posibilitatea invocarii unui caz de eroare judiciara, pe calea dreptului comun. Cu alte cuvinte, nu se poate solicita angajarea raspunderii paratei (si nici macar a statului), pentru un caz de eroare judiciara, in temeiul raspunderii civile delictuale, reglementata de art. 1357 si urm. Cod civil, pentru ca legiuitorul a reglementat expres acest domeniu, normele Legii nr. 303/2004, respectiv art. 538 si urm. Cod procedura penala, fiind speciale in raport cu prevederile Codului civil, astfel ca se aplica cu prioritate.

De altfel, art. 96 alin. 4 din Legea nr. 303/2004 prevede expres ca „Prin Codul de procedura civila si Codul de procedura penala, precum si prin alte legi speciale pot fi reglementate ipoteze specifice in care exista eroare judiciara”, deci nu si prin Codul civil, astfel ca in acest caz nu se aplica normele de drept comun ale raspunderii civile delictuale. De asemenea, se vorbeste despre o reglementare pentru ipoteze specifice de eroare judiciara, deci in acest caz nu pot fi incidente normele generale privind raspunderea civila delictuala.

in concret, reclamantii au incercat, prin invocarea unei cercetari abuzive cu titlu de fapta ilicita, sa eludeze normele speciale mentionate si termenul in care puteau formula actiunea (6 luni de la ramanerea definitiva a hotararii penale), aspect care nu poate fi primit.

Pe de alta parte, simpla imprejurare ca o persoana a fost achitata (indiferent de temeiul achitarii, inclusiv pe motiv ca fapta nu exista) nu este de natura sa conduca la concluzia ca aceasta a fost cercetata abuziv si ar avea dreptul sa primeasca despagubiri pentru o eventuala fapta ilicita.

Este adevarat ca existenta unui proces penal presupune o stare de disconfort si stres inerent (care poate fi resimtit diferit, in functie de fiecare persoana in parte), insa tocmai imprejurarea ca persoana cercetata a fost in final achitata conduce la concluzia ca statul de drept functioneaza si ca drepturile i-au fost garantate, ceea ce in sine constituie o satisfactie echitabila.

De asemenea, asa cum s-a aratat, legiuitorul a prevazut in mod expres cazurile de eroare judiciara, in care se poate obtine plata unor despagubiri (simplul fapt ca persoana a fost cercetata si ulterior achitata nefiind unul dintre acestea), iar acestea nu pot fi extinse de judecator, in temeiul dreptului comun (raspunderea civila delictuala).

Revenind la speta dedusa judecatii, tribunalul retine ca oricum nu exista elemente pe baza carora sa se retina ca reclamanta ar fi fost supusa unei cercetari abuzive. Astfel, este adevarat ca reclamanta a fost in final achitata, iar iCCJ a retinut ca acuzatiile aduse acesteia nu se sustin, ca unele sunt contradictorii, inconsecvente si neclare sau ca sunt bazate pe speculatii cu privire la imprejurari certe, dar fara un fundament probatoriu.

Cu toate acestea, tribunalul constata ca achitarea a fost dispusa pe motiv ca fapta nu exista doar in cazul infractiunii de abuz in serviciu contra intereselor publice, iar in privinta celorlalte fapte s-a retinut ca acestea au existat in materialitatea lor, insa din probele administrate a rezultat ca fapta nu este prevazuta de legea penala ori nu a fost savarsita cu vinovatia prevazuta de lege.

Tribunalul retine ca organele de urmarire au analizat faptele imputate reclamantei, potrivit legii si au administrat un probatoriu complex (audierea a aproximativ 70 de martori, interceptarea, ascultarea si redarea, potrivit legii, a mai multor convorbiri telefonice, interceptarea unor conversatii in mediul ambiental, un numar foarte mare de inscrisuri, etc.), din analiza caruia au constatat ca se impune trimiterea in judecata a acesteia, simplul fapt ca aceasta a fost ulterior achitata nefiind de natura sa conduca la concluzia ca cercetarea penala s-a efectuat in mod abuziv.

in concret, simpla imprejurare ca, din analiza probelor administrate, judecatorii au ajuns la o alta concluzie decat procurorii nu poate constitui o fapta ilicita a paratei, din moment ce procurorii au efectuat actele de urmarire penala cu respectarea legii.

Mai mult, asa cum a aratat mai sus, tribunalul retine ca existenta unui dosar penal implica un stres inerent (care poate fi resimtit diferit, in functie de fiecare persoana in parte), insa simpla achitare a persoanei cercetate nu ii da dreptul sa pretinda un prejudiciu, intrucat tocmai acesta este scopul procesului penal, analiza faptelor imputate si stabilirea daca acestea au sau nu caracter penal. Or, daca s-ar accepta sustinerile reclamantei, ar insemna ca orice persoana care in urma unui proces penal a fost achitata, ar avea dreptul la despagubiri, ceea ce nu poate fi primit, intrucat legiuitorul nu a prevazut o asemenea posibilitate.

De asemenea, daca procurorii de caz ar fi pus in miscare actiunea penala sau ar fi dispus trimiterea in judecata a reclamantei, stiind ca este nevinovata (asa cum au sustinut reclamantii), atunci ar fi savarsit infractiunea de represiune nedreapta, prevazuta de art. 283 alin. 1 Cod penal. Or, reclamanta nu a depus o plangere penala si nu au fost efectuate verificari in acest sens, astfel ca in acest cadru nu ar putea fi retinuta o fapta ilicita in sarcina paratei, in sensul ca s-ar fi dispus trimiterea in judecata a reclamantei desi din probele administrate ar fi rezultat ca era nevinovata.

Contrar sustinerilor reclamantilor, tribunalul nu poate retine ca trimiterea in judecata a reclamantei a avut un caracter arbitrar, intrucat urmarirea penala a fost complexa, a vizat infractiuni de serviciu, de o gravitate ridicata si a avut la baza interpretarea faptelor de catre procuror, imprejurarea ca in urma judecatii s-a retinut caracterul nefondat al acuzatiilor neconstituind o fapta ilicita, pentru ca tocmai acesta este scopul procesului penal si rolul judecatorului, sa analizeze acuzatiile si sa stabileasca daca acestea se confirma sau nu.

imprejurarea ca procurorii DNA au solicitat iCCJ in cursul urmaririi penale toate hotararile pronuntate de reclamanta de la data numirii in functia de judecator al iCCJ nu poate fi considerata nelegala (indiferent de pozitia ulterioara a procurorului de caz), intrucat nu s-a retinut o asemenea imprejurare in dosarul penal, probele administrate cu acest titlu nefiind inlaturate pentru o eventuala nelegalitate.

Prin urmare, in opinia tribunalului nici aceasta fapta ilicita nu poate fi retinuta in sarcina paratei.

5. Durata excesiva a procesului penal

in acord cu reclamantii, tribunalul retine ca termenul de la care trebuie calculata durata procedurii este dat de momentul la care reclamanta a fost citata in fata DNA in calitate de invinuita pentru savarsirea unei pretinse infractiuni de trafic de influenta, respectiv **06.10.2011**, iar punctul final a avut loc la momentul ramanerii definitive a hotararii prin care reclamanta a fost achitata, respectiv pronuntarea deciziei penale nr. 80 din **03.05.2018** (neprezentand relevanta, sub acest aspect, data cand hotararea a fost redactata, intrucat aceasta a ramas definitiva si a produs efecte chiar de la data pronuntarii).

in jurisprudenta sa constanta, CEDO a retinut ca aprecierea caracterului rezonabil al duratei unei proceduri judiciare trebuie sa fie facuta in fiecare cauza in parte, in functie de circumstantele sale, precum si prin raportare la complexitatea cauzei in fapt si in drept (natura cauzei, numarul celor acuzati si al martorilor, volumul dosarului, dificultatile ce tin de administrarea probelor, investigatiile ce trebuie desfasurate, dimensiunea internationala a cauzei, etc.), miza procedurii, comportamentul partilor din proces sau comportamentul autoritatilor statale competente.

Este adevarat ca art. 6 CEDO recunoaste oricarei persoane invinuite de savarsirea unei infractiuni dreptul de a obtine, intr-un termen rezonabil, o decizie definitiva cu privire la temeinicia si legalitatea acuzatiei ce i se aduce, insa aprecierea trebuie sa ia in calcul justul echilibru ce trebuie mentinut intre exigenta celeritatii procedurilor judecatoresti si principiul general al unei bune administrari a justitiei.

Simplul calcul al duratei procesului penal nu este suficient pentru retinerea unei concluzii cu privire la respectarea sau nerespectarea termenului rezonabil, aceasta putandu-se contura doar prin intarzierile imputabile autoritatilor judiciare. Abia dupa stabilirea duratei nerezonabile a procedurii judiciare este posibila identificarea si repararea prejudiciului cauzat, anume a celui care decurge exclusiv din intarzierile imputabile autoritatilor judiciare.

in speta, tribunalul constata ca faza urmaririi penale a durat pana la data de 23.07.2014, cand s-a dispus trimiterea in judecata a reclamantei, deci aproximativ 2 ani si 10 luni, iar faza judecatii (camera preliminara, fond si apel) a durat aproximativ 3 ani si 10 luni.

Tribunalul retine ca intemeiate sustinerile reclamantei privind miza procedurii pentru aceasta, avand in vedere varsta sa, faptul ca avea calitatea de judecator la instanta suprema, ca avea perspectiva participarii la concursul pentru functia de presedinte, implicatiile asupra imaginii si reputatiei, ca dupa trimiterea in judecata a fost suspendata din functia de judecator, etc.

Cu toate acestea, contrar sustinerilor reclamantilor, tribunalul retine ca dosarul penal a fost unul complex, aspect rezultat din natura cauzei, numarul celor acuzati (fiind trimise in judecata 8 persoane) si al martorilor (aproximativ 70), volumul dosarului (peste 17 volume de urmarire penala, un numar foarte mare de inregistrari care au fost analizate, inclusiv din dosare apartinand unor instante diferite), dificultatile ce tin de administrarea probelor (confruntarile martorilor, etc.), investigatiile care au fost desfasurate (interceptarea, transcrierea si analiza a foarte multe convorbiri telefonice, interceptarea, transcrierea si analiza conversatiilor purtate in mediu ambiental, etc.), dimensiunea internationala a cauzei (care a fost prezentata pe larg cu analiza perchezitiei domiciliare efectuate), calitatea invinuitilor (fiind vorba de mai multi judecatori ai ICCJ).

Asadar, fata de circumstantele concrete ale cauzei, tribunalul apreciaza ca o durata de aproximativ 6 ani si 8 luni a procesului penal nu poate fi considerata nerezonabila. Chiar daca in intervalul martie 2013 - mai 2014 nu rezulta ca ar mai fi fost efectuate acte efective de urmarire penala, tribunalul nu poate retine ca dosarul a fost lasat in nelucrare. Astfel, tribunalul retine ca studierea actelor ridicate a necesitat un timp indelungat si un volum ridicat de munca. De asemenea, inclusiv redactarea rechizitoriului, care a avut peste 150 de pagini, a necesitat un timp indelungat.

in concluzie, o perioada de aproximativ 2 ani si 10 luni este justificata pentru toate activitatile efectuate in dosarul penal, respectiv cele mentionate mai sus, inclusiv pentru studierea tuturor in scrisurilor, ascultarea, redarea si coroborarea aspectelor rezultate din cercetari si intocmirea rechizitoriului.

in ceea ce priveste judecata, tribunalul constata ca la termenul din 20.10.2014, iCCJ a admis in parte exceptiile invocate de inculpati si a constatat neregularitatea rechizitoriului, in ceea ce priveste descrierea mai multor fapte. Urmatorul termen a fost in data de 11.11.2014, cand s-a dispus inceperea judecatii, avand in vedere ca neregularitatile din rechizitoriu au fost indreptate. La termenul din 20.01.2015, s-a constatat ca procedura camerei preliminare nu a fost finalizata, astfel ca termenul din 20.01.2015 nu reprezinta primul termen de judecata stabilit in cauza. La termenul din 10.02.2015, a fost admisa declaratia de abtinere formulata de unul din membrii completului, in continuare au fost acordate termene la 17.02.2015, 19.03.2015, 16.04.2015, 04.05.2015, 15.05.2015, 05.06.2015, 26.06.2015, 10.09.2015, 30.09.2015, 28.10.2015, 05.11.2015, 20.11.2015, 03.12.2015, 11.01.2016, 22.01.2016, 08.02.2016, 12.02.2016, 24.03.2016, 04.04.2016, 04.05.2016, 20.05.2016, 10.06.2016, 05.09.2016, 21.09.2016 (cand a fost incuviintata cererea de probe formulata de reclamanta), 03.10.2016, 04.11.2016, 11.11.2016, hotararea fiind pronuntata la 29.11.2016.

Astfel, tribunalul constata ca termenele acordate nu au fost lungi, fiind acordate chiar si 2 termene pe luna (singurele luni in care nu au fost stabilite sedinte fiind lunile iulie si august, perioada aferenta in sa vacantei judecatoresti), neexistand niciun indiciu ca au existat intarzieri imputabile organelor judiciare. Sustinerea reclamantilor in sensul ca ar fi existat un termen la care procedura de citare a partilor nu a fost legal indeplinita nu a fost dovedita si, oricum, nu este relevanta raportat la termenele care au fost acordate, prezentate mai sus (astfel, chiar si daca i-ar fi fost imputabila instantei, acordarea amanarea la un singur termen pentru lipsa de procedura nu a putut conduce la o durata excesiva a procedurilor).

De asemenea, in cuprinsul sentintei penale s-a explicat detaliat ce s-a intamplat la termenele de judecata (f. 142-144 vol. II) si ce probe au fost administrate (reaudierea martorilor din faza de urmarire penala, astfel cum au solicitat inculpatii, audierea unor martori noi, in scrisuri noi, multe dintre acestea fiind solicitate chiar de reclamanta, etc.), nefiind invocata de reclamanti vreo amanare nejustificata (cu exceptia termenului pentru lipsa de procedura) si in ce a constat aceasta.

Asadar, faza judecatii efective a durat mai putin de 2 ani (din februarie 2015 pana in noiembrie 2016), termen ce nu poate fi considerat nerezonabil, raportat la volumul dosarului, complexitatea acestuia, probele administrate. De asemenea, trebuie avut in vedere ca doar sentinta penala pronuntata in cauza a avut peste 300 de pagini, imprejurare ce in mod evident justifica un volum foarte mare de lucru, care a necesitat un timp indelungat din partea judecatorilor.

Referitor la faza apelului, cauza a fost inregistrata pe rolul iCCJ – Completul de 5 Judecatori la data de 19.07.2017, primul termen a fost stabilit aleatoriu la 11.09.2017, hotararea definitiva fiind pronuntata la 03.05.2018, deci dupa aproximativ 8 luni, termen care nu poate fi apreciat ca nerezonabil. De altfel, la termenul din 11.09.2017 au fost admise cererile formulate pentru lipsa de aparare sau pentru pregatirea apararii (inclusiv de aparatorul reclamantei), iar la termenul din 09.10.2017 a fost lipsa de procedura cu inculpatul C _____ G _____. La termenul din 13.11.2017 instanta s-a pronuntat asupra probelor, la termenul din 04.12.2017 a debutat cercetarea judecatoreasca cu audierea a 6 martori, la 15.01.2018 au fost audiati 5 martori, la 12.02.2018 au fost audiati 3 martori, iar la 02.04.2018 a fost audiat un martor si au avut loc dezbaterile (f. 141 vol. III).

Prin urmare, nu se poate retine ca durata procedurii judiciare (privita in ansamblu) ce a vizat-o pe reclamanta a fost una nerezonabila.

Pe cale de consecinta, fata de considerentele expuse, tribunalul va respinge cererea (cu exceptia capatului iv) de cerere, vizand durata excesiva a procesului penal) in contradictoriu cu paratul B____ B____, B____ B____ B____ B____, ca fiind formulata impotriva unei persoane fara calitate procesuala pasiva; va respinge, ca prescrisa, cererea de obligare a paratei DNA la plata sumei de 500.000 euro, cu titlu de daune morale, pentru urmatoarele fapte ilicite imputate: scurgerea in presa a informatiilor din dosarul penal nr. 82/P/2011, emiterea de comunicate de presa prin care a fost incalcata prezumtia de nevinovatie si efectuarea unei perchezitii ilegale la domiciliul reclamantilor; va respinge cererea in rest, ca neintemeiata.

PENTRU ACESTE MOTIVE,

IN NUMELE LEGII,

HOTaRasTE:

Admite in parte exceptia lipsei calitatii procesuale pasive a paratului B____ B____, B____ B____ B____ B____, cu sediul in Bucuresti, sector 5, _____.

Respinge cererea (cu exceptia capatului IV) de cerere, vizand durata excesiva a procesului penal) in contradictoriu cu paratul B____ B____, B____ B____ B____ B____, ca fiind formulata impotriva unei persoane fara calitate procesuala pasiva.

Admite in parte exceptia prescriptiei dreptului material la actiune.

Respinge, ca prescrisa, cererea de obligare a paratei DNA cu sediul in Bucuresti, sector 1, _____ . 79-81 la plata sumei de 500.000 euro, cu titlu de daune morale, pentru urmatoarele fapte ilicite imputate: scurgerea in presa a informatiilor din dosarul penal nr. 82/P/2011, emiterea de comunicate de presa prin care a fost incalcata prezumtia de nevinovatie si efectuarea unei perchezitii ilegale la domiciliul reclamantilor.

Respinge cererea in rest formulata de reclamantii D____ D____ D____ (CNP _____) si C____ C____ (CNP _____) ambii cu domiciliul procesual ales in Bucuresti, la SCA Zamf____ R____ V____ & Partners, _____, sector 2, ca neintemeiata.

Cu drept de apel in 30 zile de la comunicare, cererea urmand a fi depusa la Tribunalul Bucuresti, Sectia a V-a Civila, sub sanctiunea nulitatii.

Solutie pusa la dispozitia partilor azi, 17.12.2021, prin mijlocirea grefei.

Presedinte, Grefier,

F____ V____ C____ A____

Red./tehnored./Jud. FV 7ex/01.02.2022